Nr. 3
mai
2017

„Copilăria în cuvinte”

Revista
Palatului Copiilor
Buzău

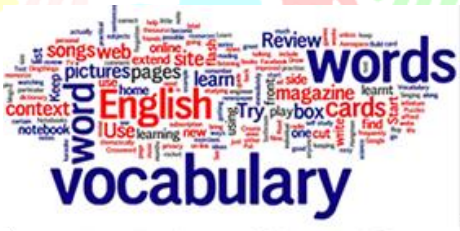


„COPILĂRIA ÎN CUVINTE”

Revista Palatului Copiilor Buzău

PUBLICAȚIE REALIZATĂ DE ELEVII CERCULUI DE REDACȚIE PRESĂ / RADIO – TV DIN CADRUL PALATULUI COPIILOR BUZĂU

BUZĂU 2017


vocabulary
words
English
Review
songs
web
pictures
pages
site
learn
magazine
cards
context
word
Try
box
notebook
learning
new


DESIGN






journalism
new
development
Stanford
education
Journalism
media
social
Innovation
also
role
studies
entrepreneurship
cultural
business


SUNTEM NOI







Dragi cititori,

Noi, colectivul de redacție al Revistei, alături de cadrele didactice de la Palatul Copiilor, care trudesc pentru învățământul buzoian și pentru reușitele elevilor noștri, vrem să vă urăm „Bun găsit!” în lumea magică a cărții și a slovei scrise!

Suntem bucuroși că acordați o parte a timpului dumneavoastră lecturii acestei reviste, pe care ne-am străduit să o facem cât mai atractivă. Pentru noi este o onoare!



„O revistă nu înseamnă doar informație.”, după cum afirma Tudor Arghezi. O revistă este o stare de spirit, o poartă către o lume magică în care orice este posibil, iar noi suntem convinși că lectura acestei publicații vă va binedispune și că veți dori să ne citiți din nou.

Cu inimile deschise și cu încrederea că aici veți descoperi puritatea sufletului de copil, dăruirea dascălului de azi și talentul artistului de mâine, vă urăm, stimați cititori, popas plăcut la adăpostul creațiilor noastre!

Dragi elevi și părinți,

Stimați colegi și lectori,

Țin să vă mulțumesc pentru încrederea pe care ne-o acordați în fiecare zi, fie că sunteți profesori, părinți, elevi, fie simpli cetățeni care înțeleg dimensiunea educației și rolul ei în formarea generației de mâine. Pentru noi, faptul că ați deschis această revistă este o onoare!

De asemenea, aș vrea să mulțumesc tuturor cadrelor didactice care s-au implicat cu tot sufletul în activitățile de la Palatul Copiilor în anii anteriori. Rezultatele elevilor pregătiți de dumnealor ne onorează și ne obligă să rămânem fideli angajamentelor luate în fața părinților și a comunității, acelea de a performa și de a aduce prestigiu școlii buzoiene.

Aș vrea să fiți încredințați de faptul că ne vom strădui să menținem activitățile noastre la un nivel cât mai înalt și cât mai plăcut, în interesul elevilor și pentru orientarea carierei lor.

Nu în ultimul rând, aș vrea să mulțumesc autorităților locale și conducătorilor învățământului buzoian pentru sprijinul necontenit, exprimându-mi încrederea într-o colaborare viitoare la fel de fructuoasă ca și până acum.

Lectură plăcută!

Profesor George Aurelian VLAD
DIRECTORUL PALATULUI COPIILOR BUZĂU



ARTĂ DECORATIVĂ/ARTĂ POPULARĂ/ DESIGN VESTIMENTAR

PROF. **VOICU DANIELA**

DIRECTOR ADJUNCT AL PALATULUI COPIILOR BUZĂU

R: Aveți un spectru larg de activități. Ce presupune, în sens general, arta decorativă pe care o predați elevilor dumneavoastră?

P: Ideea de artă decorativă a venit din partea elevilor care își doreau să realizeze lucrări decorative, dar mai ales utile, din nevoia de frumos. Finalitatea era dezvoltarea capacității creatoare și a puterii de muncă în același timp, într-un mediu plăcut și relaxant.



Cercul s-a înființat în 1998. De atunci și până astăzi, nenumărați elevi ne-au trecut pragul, din dorința de a dobândi competențe practice și diverse, de la realizarea de tapiserii înnodate și până la realizarea de obiecte decorative din material natural.



De asemenea, arta populară trebuie să dăinuie și să îi învețe pe elevii noștri să și prețuiască tradițiile. În fiecare an, ducem mai departe obiceriurile poporului român, de la broderii până la încondeierea ouălor de Paști, iar copiii învață aceste lucruri cu plăcere.

R: Design vestimentar. Sună foarte atractiv..

P: Și pe bună dreptate,chiar este. La design vestimentar facem crochiuri, le îmbrăcăm cu vestimentații din ce în ce mai originale și cât mai bine relizate. Unele dintre eleve reușesc să realizeze aceste vestimentații și în realitate, mă refer la cele avansate.



Realizăm colecții de creații vestimentare cu anumiți copii, în anii în care se poate, desigur, deoarece depindem de resursele materiale și de disponibilitatea lor de timp.



R: De ce ați ales această meserie?

P: Cred că am ales-o din dorința de a face ceva frumos și de a transmite acest gust estetic și copiilor. Noi, oamenii, ne naștem cu plăcerea pentru frumos. De aceea, este important să îi învățăm pe copiii noștri să își dezvolte această latură, să creeze cu propriile mânuțe lucruri frumoase și originale și să își dezvolte creativitatea. Pur și simplu..cred că meseria m-a ales pe mine!



R: Ați vorbit atât de frumos despre munca dumneavoastră și a elevilor, încât gândul îmi fuge la recunoașterea muncii, adică la premii.

P: Într-adevăr, s-au câștigat și se câștigă și premii la cercurile noastre. Participăm la concursuri naționale și internationale, de la care elevii se întorc mai veseli și mai încrezători că lucrările lor au fost apreciate.

Acest lucru vine ca o recunoaștere, dar și ca o motivare puternică pentru elevi. Numai anul acesta, avem înscriși aici 293 de membri, iar numărul copiilor interesați de artă decorativă și design crește de la an la an.

Preluare din numărul 1 al revistei
Autor: Popescu Oana
Tehnoredactor: Jalbă Chivuța

R: Cum ați descrie Cercul pe care îl coordonați?

P: Cercul de Artă Plastică - Pictură oferă copiilor atmosfera relaxantă în care ei își dezvoltă inteligența și creativitatea, exprimându-se liber prin propriile creații și cultivând un limbaj artistic specific cercului.



R: Pentru dumneavoastră, pictura este…

P: ..cel mai constructiv mod de a mă relaxa și cea mai relaxantă formă de a munci. ☺

R: Ce ne puteți spune despre copilașii pe care îi coordonați?

P: Grupele de la acest cerc sunt mixte, formate din începători și avansați, de vârste diferite, de la 4-5 ani la liceu. Consider că acest lucru îi avantajează ,– pentru că astfel pot învăța unii de la alții -, cei mai mici luând exemplu de la cei mai mari.

Partea cea mai frumoasă este că toți vin aici cu plăcere și cu dorința de a învăța, ceea ce mă determină pe mine să caut idei noi, care să le stimuleze creativitatea.

R: Care este cel dintâi lucru pe care îl învață un copil la Cercul de Artă Plastică?

P: Primul și cel mai frumos lucru pe care îl realizează ei este să observe și să prețuiască tot ce îi înconjoară, până la cele mai mici detalii, folosindu-se de acest lucru ca sursă de inspirație pentru lucrările lor și exprimându-și astfel trăirile și impresiile.



R: Care este cea mai mare realizare a dumneavoastră de până acum?

P: Cea mai mare realizare o constituie premiile obținute de elevii mei la concursurile internationale, pe de o parte, și armonia în relaționarea cu elevii și cu părinții acestora pe de alta.

Preluare din numărul 1 al revistei
Autor: Suditu Maria
Tehnoredactor: Popa Rareș Eduard

AEROMODELISM

PROF. **NICA OVIDIU**

R: În primul rând, ce este aeromodelismul?

P: Aeromodelismul este un sport tehnico-aplicativ ce constă în proiectarea, construirea și pilotarea sau lansarea fara comanda directă a aeromodelelor, făcând parte dintre sporturile aviatice foarte îndăagite,



practicate atât pe plan intern cât și international. Acest sport răspunde preferințelor, intereselor și înclinațiilor copiilor.



În bogăția de activități sportive ce se desfășoară astăzi în lume, modelismul face o notă distinctă prin faptul ca oferă practicantilor șansa de a se întrece cu competitorii cu ajutorul unui obiect construit de ei, personal, prin munca si priceperea mâinilor lor. Este un domeniu care impune, pe lângă cunostintele legate de activitățile pur sportive, și pe cele legate de partea tehnică a constructiei obiectelor de concurs.

Așadar, este un sport special pentru minte, trup si suflet, deoarece asigură dezvoltarea elevilor pe multiple planuri. Este polivalent, asigurând tinerei generatii o educatie integrală și pregătind-o pentru viață si societate.



R: Cui se adresează acest cerc?

P: Cercul se adresează, în primul rând, băieților, dar asta nu înseamnă că nu am și fete la clasă. Noi ne-am înființat în 1951, odată cu fosta Casă a Pionierilor, iar de atunci, mii de elevi au venit aici, atrași de frumusețea aeromodelelor. Unii vin de la 3

ani și jumătate și fac aeromodelism până când temină liceul, iar alții, și după liceu.



R: Participați la multe concursuri. Ce simțiți atunci când elevii dumneavoastră urcă pe podium?



P: Ce simte orice învingător, desigur: este mândru! Dar sunt și mai mândru atunci când urc pe podium și eu, alături de ei, atunci când facem echipă.



R: În încheiere…

P: În încheiere… Palatul Copiilor a fost și este casa mea. Vin aici de când aveam 9 ani. Era prin 1964 când m-am înscris la acest cerc. În 1981, am venit aici să-l coordonez, în calitate de profesor. Anul acesta școlar, am obținut, cu un elev, titlul de campion mondial. Cred că este tot ce și-ar putea dori un profesor pentru elevii săi..



Preluare din numărul 1 al revistei
Autor: Panait Robertina Ioana

CANTO POPULAR

PROF. **BOTEA DANIELA**

Cercul de canto popular face parte din domeniul cultural-artistic şi îşi propune să descopere copii talentaţi pentru a-i ajuta şi îndruma spre o carieră muzicală. Elevii înscrişi la acest cerc au posibilitatea să-şi formeze şi să-şi dezvolte auzul muzical, să-şi cultive vocea, să-şi formeze o tehnică vocală, dar şi o cultură generală în domeniul muzicii.



R: Când v-ați descoperit talentul muzical?

P: La mine a apărut la o vârstă foarte fragedă. Încă de mică am fost cântăreața familiei, iar cariera în acest frumos domeniu a venit în mod natural..



R: Cum ați descrie activitatea de la Palatul Copiilor?

P: Încă de când am venit aici, am spus că este mult mai frumos decât la școală, în învățământul de masă. Relația cu elevii este mult mai deschisă, nu există constrângeri legate de evaluare și notare, iar copiii vin din placere. Eu cred că plăcerea este cea mai puternică motivație în actul educativ, iar la cercul de canto popular, noi asta facem: îi încurajăm pe elevi să cânte, să cânte din suflet, să facă ce le place, pentru că doar așa pot apărea și rezultatele.

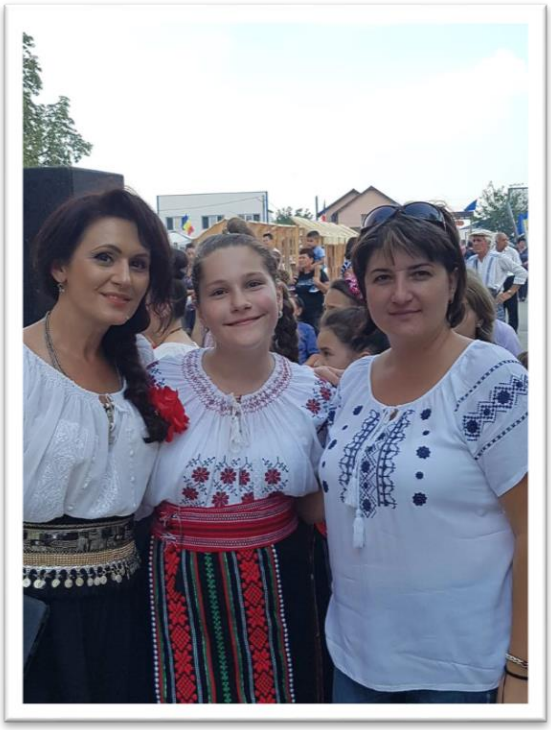


R: Cum reușiți să îi atrageți pe elevi la activitățile cercului?



P: În afară de faptul că sunt o fire deschisă, glumeață și comunic mai ușor cu ei, încerc să arăt tuturor că fiecare copil va avea ocazia de a cânta în faţa publicului, învăţând să-şi stăpânească emoţiile şi reuşind, astfel, să devină o persoană cunoscută pe plan local.

Apoi, prin participarea la diferite activităţi, concursuri şi festivaluri din ţară, prin obţinerea de premii şi distincţii, vor reuşi să atragă atenţia şi să se facă cunoscuţi şi în ţară.



Pe lângă toate aceste spectacole şi rezultate obţinute de către copiii cercului, ei vor reuşi să înveţe să se integreze într-un grup, se vor cunoaşte între ei, vor lega diferite prietenii, vor cunoaşte interpreţi de muzică populară şi vor face diferite deplasări în ţară şi - de ce nu - şi în străinătate.

Preluare din numărul 1 al revistei
Autor: Stancu Elena

COR / GRUP VOCAL
PROF. **DOBRE OANA**

Sunt talentaţi şi separat, dar şi împreună, sunt voci diferite, dar când apar pe scenă, uimesc publicul prin coregrafii multiple şi costumaţii atent alese. Doar un singur om a putut gândi dansul, mişcarea, corelarea vocilor şi formarea grupului, iar acesta este profesoara de muzică Oana Dobre.



Cum i-a venit ideea, de ce acest nume şi de ce era nevoie de un grup vocal, ne dezvăluie chiar doamna profesoară Oana Dobre, care nu mai are nevoie de nicio prezentare:

„Eu cred că este nevoie mereu de lucruri noi, de soliști și grupuri noi, pentru că piața muzicală este mereu într-o schimbare continuă. Eu lucrez cu ei de mult timp, pe o parte îi cunosc foarte bine, am lucrat și individual și în grupuri mai mici. Chiar sunt niște copii mereu veseli, de aceea am ales acest nume, Happy Kids".

R: Cum reușiți să-i motivați pe elevi să vină la cerc?

P: În general, tinerii sunt atrași de muzică. Lăsând la o parte faptul că pun multă răbdare în tot ceea ce fac alături de ei la clasă, contează enorm talentul de care dispun copiii. Apoi, mai este și jovialitatea lor, dispoziția către efort, deoarece avem mult de muncă, iar rezultatele pe care le obținem au în spate un volum uriaș de pregătire.

R: Participați la multe competiții interne și internaționale. Mai aveți emoții?



P: Nu vă ascund faptul că am și emoții. Pentru fiecare în parte și pentru toți deodată. Și ei au, mai ales când publicul e numeros și așteaptă reprezentanții deosebite. Dar când vine momentul să urcăm pe scenă, trebuie ca eu să fiu „capul limpede", să-i liniștesc și să-i asigur că totul va fi bine. Și, slavă Domnului, ne iese de fiecare dată.



R: Știm cu toții că, pe lângă informația pe care o transmit, dascălii adaugă în rețeta actului educativ și o părticică din sufletul lor. Care ar fi răsplata pentru acest mic…sacrificiu personal?

P: Preoții spun că răsplata e în ceruri. La noi, răsplata este, în primul rând, zâmbetul de pe chipul copilului care a reușit și își simte munca apreciată. Diploma pe care apare numele său, îmbrățișarea la coborârea de pe scenă și sentimentul lucrurlui bine făcut alături de tinel cel care i-ai călăuzit cumva pașii.

R: Să încheiem într-o notă optimistă. Când spui „Happy Kids", spui „Premii".

P: De obicei, sunt o persoană modestă, dar cred că am obligația să menționez, de dragul componenților cercului, că rezultatele noastre au fost apreciate atât la nivel national, cât și international. Elevii au obținut sute de premii, iar misiunea noastră continuă.

În această vară, suntem singurul grup vocal care reprezintă România la Festivalul Internațional „SUN-JOY-BEAUTY" din Bulgaria.



Vom participa cu nouă soliști cu vârste între 6 si 16 ani si cu Grupul Happy Kids, format din 25 membri cu vârste intre 11 si 18 ani

Am pregătit două piese: una în limba română, „Urare", din repertoriul Anastasiei Lazariuc, si un Mix Latino, format din hituri actuale interpretate de Shakira si E. Iglesias.", a transmis doamna profesoară

Au consemnat
Stancu Elena și Leonte Ștefania

CLUBUL COPIILOR BERCA / MUZICĂ

PROF. **FLORENTINA POPESCU**

Cercul de muzică de la Clubul Copiilor Berca este coordonat, din anul 2009 și până astăzi, de doamna profesoară Florentina Popescu, un om care trăiește prin și pentru muzică. Micuții nu mai au nevoie de nicio prezentare. Au urcat pe marile scene ale festivalurilor naționale, de unde s-au întors cu premii și trofee ce aduc mândrie localității de pe malul stâng al Buzăului.



La cerc sunt înscriși 80 de copii, dintre care 60 au o frecvență de 100%. Abordarea și tactul doamnei profesoare, metodele moderne folosite în cadrul actului educativ și apropierea față de elevi au făcut ca micuții să-și dorească o carieră în muzică, nu puțini fiind cei care au îmbrățișat deja o carieră solo. Premiile nu au întârziat și ele să apară, astăzi Ansamblul flocloric „Drăgăicuțele", inițiat în 2011, fiind o adevărată carte de vizită pentru Buzău și Berca.

„Am făcut totul cu multă, multă pasiune și fără să mă gândesc la recompense materiale. Din 2016, am creat două noi grupuri: „Allegria" (5-8 ani) și „Flori de Sânziene" (9-11 ani). Genuri muzicale abordate sunt diverse.



Cântăm muzică ușoară, dar și muzică populară, iar elevii cercului iubesc folclorul. De aceea, grupul vocal „Drăgăicuțele" este văzut ca promotorul și păstrătorul tradițiilor, obiceiurilor și cântecului popular de pe Valea Buzăului", ne-a declarat doamna profesoară Florentina Popescu.

„Drăgăicuțele" sunt cunoscute la nivel național, fiind deținătoarele a peste 400 de premii (trofee, premiile I, al II-lea și al III-lea, mențiuni și distincții obținute pe cele mai prestigioase scene ale festivalurilor și concursurilor naționale din București, Mangalia, Bacău, Baia Mare, Bârlad, Tecuci, Cumpăna (Constanța), Piatra Neamț,Focșani, Buzău, Bușteni etc,).







Au fost apreciate pentru repertoriul de zonă abordat, dar și pentru frumusețea și autenticitatea costumelor populare. Au cântat și încântat ascultătorii cu ocazia multor evenimente de excepție.



Din 2010, sunt nelipsiți de la serbările locale: „Pe Plaiul Șoimului” și „Festivalul Cârnaților de Pleșcoi”, eveniment pe care, începând din anul 2016, „Drăgăicuțele” îl și deschid.

*„Am participat în nenumărate rânduri la emisiuni televizate, motiv pentru care vreau să mulțumesc Favorit TV, Etno, Inedit, TVR2, Campus TV, TV Buzău, Antena Satelor și altor posturi care ne-au dat posibilitatea să promovăm activitatea noastră și totodată imaginea Buzăului. Până la urmă, cred eu, comunicarea este cheia***!”, a transmis în încheiere, doamna profesoară Florentina Popescu.**



A consemnat Alexandra Crăciun.



CULTURĂ ȘI CIVILIZAȚIE ENGLEZĂ

PROF. **LAZĂR ANGELA**

Cercul de Cultură şi civilizaţie engleză este deschis tuturor elevilor care iubesc limba lui Shakespeare și care vor să afle mai multe despre minunata cultură engleza. Activităţile sunt diverse şi variate, îmbinând exerciţiul tradiţional cu conversaţia antrenantă, puneri în scenă, recitări, dezbateri pe teme actuale.



Pentru unii elevi, frecventarea cercului este o activitate amuzantă, pentru alţii utilă, fiind un suport benefic al activităţii şcolare, dar pentru mulţi acest cerc a însemnat alegerea unei cariere, a unui drum in viaţă.

Aceştia din urmă au descoperit şi au îndrăgit cu adevărat limba engleza, spiritul acestei culturi de excepţie, într-o asemenea măsură, încât şi-au făcut din aceasta o carieră.

R: Ce înseamnă să fii profesor la un astfel de cerc?

P: A fi cadru didactic la Palatul Copiilor înseamnă să fii nu doar profesorul, ci, mai ales, prietenul elevilor. Participând la un altfel de cerc, elevul învață, în primul rând, să fie responsabil si conştiincios, întrucât nu avem note si nicio alta metoda de a-l constrânge sa învețe. De aceea, trebuie să îi fii, mai degrabă, un partener în învățare.

R: Coordonați un cerc extreme de popular, aș spune. Cum privesc micuții aceste activități?:

P: Copiii vin cu drag și în număr mare la cerc, și asta pentru că oferim cursuri pentru toate nivelurile de școlarizare, de la clasa I și până la clasa a XII-a. Sigur, limba engleză se predă în toate școlile, dar avantajele la Palatul Copiilor sunt multiple: lucrul pe grupe mici, lipsa constrângerii și a programei încărcate, spectrul mai larg de activități.



R: Cum îi motivați să continue?



P: Este adevărat că, la început, unii vin împinși de la spate, dar, după ce văd cam care este atmosfera și că metodele de lucru sunt distractive și relaxante, încep să vină de plăcere. Așa am reușit să ajungem la câteva sute de elevi înscriși.

R: Sunteți, la rândul dumneavoastră, un om complet. De la cine ar trebui să se inspire elevii dumneavoastră: de la profesorul, de la omul de radio sau de la solista Angela Lazăr?



P: Eu cred că fiecare dintre noi trebuie să fie câte puțin din toate. Elevii mei vor să știe și cum este să fii cântăreț, iar atunci, cântăm în engleză. Vor să fie și pozitivi și lipsiți de emoții, iar atunci vorbim despre cum este să faci o emisiune la radio. Până la urmă, este vorba despre optimism, lucru în echipă și mai ales multă energie pozitivă!



Interviu consemnat de Cristian Șerbănoiu și Sebastian Tarcoci

DANS MODERN / DANS SPORTIV
PROF. **ENE ALINA**

Dansul modern este una dintre disciplinele la care se împletesc grația si sportul. Promotor al culturii frumosului si util dezvoltării fizice, dansul reprezintă una dintre atracțiile pe care Palatul Copiilor îl pune la dispozitia elevilor.



R: Numărul mare de elevi înscriși stă mărturie calității cercului pe care îl coordonați. Care sunt atributele acestuia?

P: Sănătatea, suplețea, grația și armonia sunt câteva dintre atributele pe care le dobândesc copiii în urma cursurilor de dans. Până la urmă, dansul nu este altceva decât o formă de expresie a sentimentelor!

R: De ce aleg micuții acest cerc?

P: Consider că vin aici din nevoia de a avea un spațiu de mișcare și din dorința de a-și umple timpul liber cu o activitate utilă și plăcută. Apoi, vor să fie „cu un pas de dans" înaintea celorlalți, iar asta le dă încredere în sine.

P: Sunteți prezenți pe scenele concursurilor și delectați publicul cu reprezentațiile dumneavoastră. Dacă publicul simte încântare, ce simțiți dumneavoastră, doamnă profesoară?

R: Emoție, bucurie, satisfacție. Eu greu să descriu ce simt când îi văd pe scenă, pentru că sunt foarte mândră de ei și trăiesc realmente tot ce trăiesc ei în acele momente.



R: Pentru dumneavoastră, Palatul Copiilor este…

P:…este locul în care mă simt împlinită din punct de vedere profesional; este o casă a bucuriei, în care copiii vin cu drag, lucrează cu plăcere și pleacă veseli, cu zâmbete mari pe chip!

Pagină realizată Buna Iuliana (Preluare din numărul I al revistei)

DANS POPULAR

PROF. **ȘERCĂIANU FLORINA**

Cunoașterea și însușirea dansului popular,- cu deosebire a celui din zona folclorică a Buzăului, cu elementele indinspensabile lui, respectiv muzica, strigăturile și nu în ultimul rând costumul popular autentic -, precum și prețuirea si îndrăgirea dansului popular reușesc să transforme acest minunat tezaur de gândire si simțire materială si spirituală într-un mijloc de comunicare între ei, ca si între ei si cei ce-i privesc - spectatorii.

R: Vă rog să ne spuneți câteva cuvinte despre cercul pe care îl coordonați.



R: Cercul de Dansuri populare pune la dispoziție un cadru unic, unde copiii au chemare, unde pot sa-si descopere talentele, priceperile și deprinderile, unde pot să-si îndeplinească pasiunile, să învețe în joacă, distrându-se.

În același timp, cercul de dans popular are menirea de a păstra tradiția poporului român.



El vine să completeze gama de mijloace care duc la împlinirea principalelor obiective ale educației fizice școlare, iar în cadrul acestui cerc se adaugă mijloace de destindere, de relaxare.

R: Cum decurge activitatea la cerc?

P: În cadrul cecului de dans popular, urmăresc însușirea unui limbaj muzical românesc ce contribuie la păstrarea și popularizarea tezaurului folcloric al patriei noastre.

R: Cum motivați copiii să participe la concursuri?

P: În primul rând, am înlăturat complexul de inferioritate dintre participanții la activitate și am combătut individualismul.

Principiul pe care l-am respectat și am încercat să îl impun a fost acela al egalității de șanse. Concursurile sunt apreciate ca mijloc de destindere, nu ca întrecere.

În al doilea rând, am îmbinat plăcut si util tehnica dansului popular cu pași simpli către pasi cu o complexitate mai mare.



R: Ce ați schimba la acest cerc?

P: La acest cerc aș dori să schimb sala, pe care mi-aș dori-o cu dotări adecvate: costume naționale, opinci și alte resurse.



R: Participați și la concursuri. Cum simt copiii spiritul competiției?

P: La început, cu multe emoții, dar, ulterior, se obișnuiesc pe scenă. De fapt, acesta este și scopul din punct de vedere al unui spectacol: să adauge, printre alte calități ale lor, și dorința de a concura și se a se detașa de emoții.



Pagină realizată de Buna Iuliana și Jalbă Chivuța

ELECTROTEHNICĂ
PROF. BOSTAN GHEORGHE

Instituția Palatul Copiilor are ca obiectiv dezvoltarea integrală a aptitudinilor și abilităților ale elevilor buzoieni. În conformitate cu acest demers, în cadrul Palatul Copiilor funcționează cercul de Electrotehnică.

Cercul de Electrotehnică funcționează încă din 2002. Se poate afirma că domnul profesor Gheorghe Bostan a pornit de la zero și a ajuns la dotarea maximă a atelierului, cu tot ce copiii au nevoie.

Domnul profesor este mândru de elevii dumnealui, în frunte cu *Popescu Vlad, Năproiu Andrei, Pădineanu Mădălin*, veterani ai cercului, care au adus premii de la Botoșani, Slatina, Constanța, Pitești, atât la robotică, o disciplină deloc simplă, cât si la electrotehnică.



Unul dintre copii a dorit să stea de vorbă cu noi:

„Sunt la acest cerc de o lună si jumătate și deja am învățat piesele si uneltele sub îndrumarea domnului profesor si a colegilor avansați. De abia aștept următoarea mea lucrare!”- ne spune Stefan, recent înscris la acest cerc.



„Practic această activitate de patru ani si deja sunt instalatorul casei; știu să repar orice se strică. Am obținut la ultimul concurs de la Botosani locul al II-lea. Copiii pot învăța ceva nou, ce nu se face la scoală.”, transmite Vlad.

„Elevii care vor să își desăvârsească pregatirea pot veni la toate cercurile noastre, deoarece Palatul te pregateste in orice domeniu.”, încheie domnul profesor.

R: Cum ați descrie atmosfera din cadrul cercului dvs ?

P: Atmosfera aici este foarte plăcută, deoarece fiecare copil vine cu materialele lui de acasă ,știe schema pe care o are de

lucrat și începe să lucreze. Eu îi ajut doar atunci când întâmpină anumite greutăți și când nu înțeleg ceva din schema respectivă.

R: Cercul dumneavoastră integrează o serie de domenii. Pe ce anume vă axați cel mai mult ?

P: Avem mai multe domenii, într-adevăr, pentru că cercul nostru este de Electrotehnică, noi ne axăm mai mult pe construcții electronice, deci o derivată de la cercul de Eletrotehnică, noi ne axăm mai mult pe construcția de mini roboți.

R: Ce îi fascinează cel mai mult pe elevii dumneavoastră?

P: Pe elevi îi fascinează foarte mult noutatea schemelor pe care le prezint. Noi pornim de la scheme simple, cele mai mici, cu două tranzistoare și, pe măsură ce avansează, ajungem și la cele cu mai multe tranzistoare și chiar cu circuite integrate. Noutatea este urmată de inventivitatea lor.

R: Aveți foarte multe rezultate. Există vreunul pe care îl păstrați mai aproape de sufletul dumneavoastră?

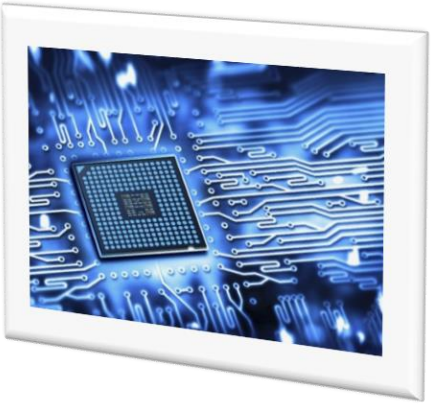
P: Cel mai important rezultat al nostru este rezultatul la un concurs internațional, locul al III-lea, care ne-a adus mare bucurie.

Participăm permanent la concursuri și sperăm să obținem la fiecare câte o distincție.

P: Se spune că „Învățând pe alții, te înveți pe tine". Dumneavoastră ce învățați de la copii?

R: Întrebare grea,dar așa este, am ce învăța de la copii. Învăț că trebuie să știu cum să abordez, mă adaptez nivelului lor. Dar să știți că indiferent dacă sunt în clasa a IX-a, a X-a, a XI-a sau a XII-a, cunoștințelor sunt la nivelul celor de a a IV-a în domeniu, până în momentul în care apucă să se dezvolte.

Material realizat de Sebastian Tarcoci și Bogdan Badea



KARTING
PROF. **ION MARIANA**

Gândit pentru copiii cu deprinderi și pasiuni privind mecanica, cercul de karting de la Palatul Copiilor Buzău are un pronunțat caracter tehnic, membrii acestuia având ocazia să învețe lucruri noi și importante în ceea ce privește:

- *modul de lucru într-un atelier, principii ale mecanicii;*
- *funcționarea motoarelor;*
- *munca în echipă;*
- *Noțiuni de conducere auto și circulație rutieră.*
-

„Te așteptăm cu drag la activitățile desfășurate de cercul nostru! Vei găsi mereu o mână întinsă care te va purta pe tărâmurile copilăriei fericite.” *– prof. coordonator Ion Mariana*



R: Ce v-a determinat să optați pentru meseria de profesor?

P: Dragostea pentru copii.

R: Cum se desfășoară un curs de karting ?



P: Cursul se desfășoară armonios, elegant, tehnic și sportiv. Copiii sunt atrași de activități, deoarece acestea au un pronunțat caracter practic. Ai putea crede că aici vin doar băieți, dar nu vreți să știți câte fete sunt interesate de acest domeniu”

R: Descrieți în trei cuvinte activitatea de la Palatul Copiilor.



P: Interesantă, educativă, formativă.

R: Dacă ați fi față în față cu profesorul Ion Mariana, ce întrebare i-ați adresa?

P: Cred că aș întreba-o cum de poate să aibă atâta răbdare să lucreze cu copii în acest domeniu.



R: Ce le transmiteți celor care ar vrea să se înscrie la cerc, dar nu au curajul să o facă?

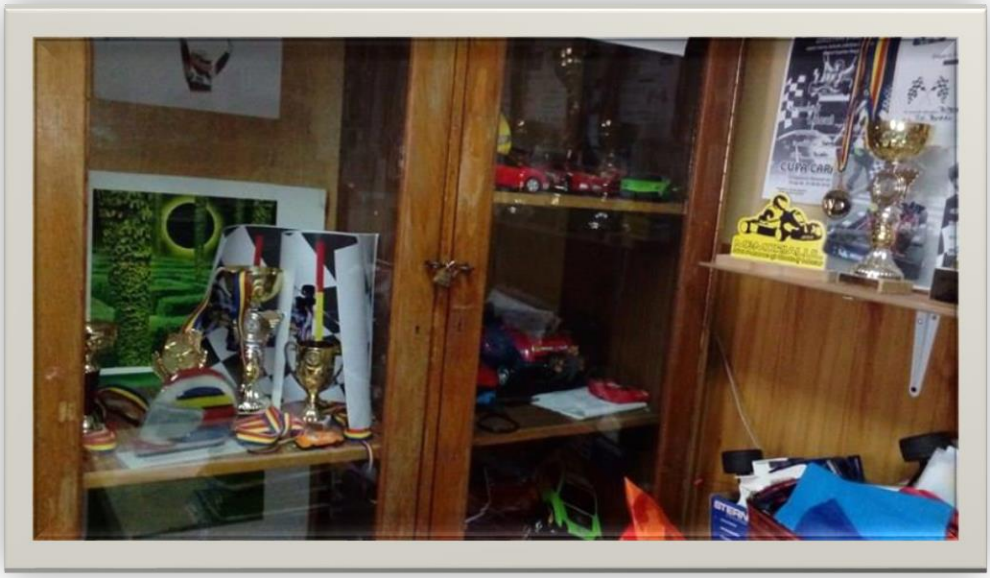
Interviu realizat de Leonte Ștefania



P: Să aibă încredere în forțele lor, să nu spună niciodată „Nu pot” si să fie întotdeauna campioni.

R: Dacă nu ați fi fost profesor, ce credeți că ați fi fost astăzi?

P: Nu mi-am pus niciodată această întrebare, dar nu cred că m-aș vedea vreodată altfel decât în postura de profesor de karting.



PROGRAMARE WEB, PAGINI WEB / INFORMATICĂ

PROF. **POP ANNA-MARIA / PROF. ȘOVA ADRIAN**

Nu există domeniu de activitate unde să nu se prelucreze și să nu se transmită informatii atât în cadrul domeniului respectiv, cât și spre exteriorul lui, se ajunge la concluzia că informatiile trebuie stocate, prelucrate si transmise în conditii care asigură corectitudine si exactitate.

Transformarile societății românesti din ultimii ani, dezvoltarea si raspândirea informaticii impun o pregătire diversificată a tinerilor în acest domeniu. Vorbim despre disciplina informatică, ale carei obiective, sugestii de activități de învățare urmăresc să asigure dobândirea unor cunostinte de utilizare a calculatorului si a programelor, de tehnologia informatiei si comunicarii la nivel de cultură generală.

În acest modul elevii vor cunoaste conceptele de baza ale unui sistem de calcul precum si implicatiile privind utilizarea lui, vor deprinde diverse abilitati de utilizare a unui calculator si formarea si dezvoltarea deprinderilor de utilizare a unui procesor de text la un nivel de începatori – intermediari.

De mai bine de 20 de ani, Cercul de Informatică de la Palatul Copiilor Buzău îi pregătește pe elevi pentru a face față provocărilor unei societăți supracomunicative. Cele două cadre didactice coordonatoare, prof. Șova Adrian și prof. Pop Anna-Maria, se pot mândri cu rezultate deosebite la concursurile interne și international.



„ Elevii dobândesc acele competențe atât de necesare societății în care trăim și în care calculatorul s-a impus în toate domeniile de activitate. Învață limbajul de programare, crearea de soft educational, dar, în același timp, își formează și alte deprinderi practice.”, *a transmis doamna profesoară Anna-Maria Pop.*

Aproape 200 de elevi sunt înscriși la cursurile cercului, iar numărul este în creștere: ***„Așa cum am mai spus, este un câștig și pentru mine, și pentru ei. E frumos când vezi că au fost atenți și că pot pune în practică cele dobândite.”,*** *a transmis domnul profesor Adrian Șova.*

Pagină realizată de ***Nistor Teodora și Florea Mario***

MUZICĂ UȘOARĂ/COR
PROF. **NICOLAU ANDRA**

„Muzica este limba pasiunii”, spunea Richard Wagner, iar tânăra și inimoasă domnișoară profesoară Nicolau Andra se pricepe foarte bine să o predea.



Cercul de muzică ușoară de la Palatul Copiilor Buzău pregătește copii pentru apariții scenice în spectacole, festivaluri și concursuri. În cadrul acestui cerc, copiii au posibilitatea de a-și forma o cultură muzicală vastă, atât de necesară desăvârșirii personalității lor în formare.



Bazat pe educatia estetică și a gustului pentru frumos, acest cerc contribuie la descoperirea și formarea unor adevărate talente, precum și la stimularea creativității în rândul copiilor. Aici se consolidează cunostintele teoretice învățate la școală și se formează deprinderile practice legate de arta cântului vocal si de tehnica interpretării instrumentale.



R: Ce înseamnă să fii profesor la un astfel de cerc?

P: Să fii profesor la un astfel de cerc înseamnă să iubesti atât de mult ceea ce faci, încât să ajungi să nu faci diferența între ceea ce se întamplă acasă și ceea ce se întamplă la cerc și să stai să te gândesti întotdeauna la binele copiilor.

R: Cum vă desfășurați activitatea aici?

P: În primul rând, lucrăm cu grupe de începători și grupe de avansați.

În al doilea rând, cursurile au loc atât dimineata, cât și după-amiaza, deoarece trebuie să ținem cont de orarul și de activitățile extrascolare ale copiilor. Apoi, energie pozitivă și multe, multe zâmbete!



P: Ce abilități își dezvoltă copilul participând la acest cerc?

R: În primul rând, își dezvoltă abilitatea de a socializa, de a ști să colaboreze cu colegii, de a se purta frumos, de a relaționa, de a învata că fără muncă în echipa nu se întamplă nimic și abia apoi să își dezvolte abilitățile vocale. Cred că în ultimul rând își dezvoltă abilitatea de a cânta.



R: Cum decurge o zi normală de predare în cadrul acestui cerc?

P: La început, ne încălzim vocea. Asta înseamnă că ne jucăm cu pianul și cu vocile, astfel încât să ne fie atât de simplu, încât să abordăm piesele pe care le avem în repertoriu. Avem un repertoriu foarte, foarte vast. Fiecare copil are o piesa aleasă în funcție de calitățile sale vocale.

R: Ce sfat aveți pentru cei care ar dori să se înscrie la acest curs, dar nu au curaj?

R: Exista oameni fără curaj? Nu cred! Cred că există doar oameni care nu își doresc îndeajuns!

Interviu realizat de ***Mădălina Rotaru și Claudia Lupu***

REDACTIE PRESĂ / RADIO-TV
PROF. **SONTICĂ COSMIN**

Trăim vremuri în care media a devenit aproape o formă de educație, de modelare personală și de manifestare socială. De aceea, responsabilii din învățământ au considerat că se impune o educație media, astfel încât elevii să discearnă între informația reală, obiectivă, valoroasă de tot ceea ce înseamnă senzațional, șocant, insignifiant, nonvaloare, kitsch.



Cercul de Redacție presă/Radio TV de la Palatul Copiilor vine să îi responsabilizeze pe tineri în această direcție, să le formeze anumite competențe, dar și să le ofere posibilitatea de a fi tocmai ei cei care scriu o știre sau care iau interviu unei personalități. Este un fel de a face pe jurnaliștii la modul cât se poate de serios.

R: Sunteți profesor de limba și literatura română, dar predați la Cercul de Redacție presă. Cum a venit această schimbare?



P: Am considerat dintotdeauna că presa trebuie să fie mână-n mână cu limba română și, în special, cu gramatica. Nu poți avea pretenția unei prese corecte fără cunoașterea temeinică a normelor de exprimare. Caragiale, care a fost și un strălucit jurnalist, spunea: „Cinste și gramatică! Iată cele dintâi condiții ale unei prese bune”.



Apoi, am considerat că presa poate și trebuie să îi formeze pe elevi ca cititori. Actul lecturii trebuie să devină un puternic

instrument de creştere culturală şi morală, să le intre în obişnuinţă, să-l resimtă ca pe o necesitate, dar şi să adopte, în acelaşi timp, o conduită critică asupra a ceea ce citesc.

R: Cât e teorie şi cât e practică în ceea ce faceţi la acest cerc?

P: Este o întrebare foarte bună, pe care mi-am pus-o şi eu acum un an, atunci când am venit, prin detaşare, la Palatul Copiilor. Graţie sprijinului oferit de doamna profesoară Ioana Matache, titularul de drept al acestui cerc, am reuşit să înţeleg că doar prin transmiterea de cunoştinţe pur teoretice, sterlile, nu voi putea să îi atrag pe elevi la cursuri. De aceea, am încercat să imprim activităţilor un aspect mai degrabă practic.



Participăm la conferinţe de presă, vizităm studiouri TV, redacţii de ziare, mergem pe teren şi realizăm propriile reportaje, învăţăm să facem fotografii şi multe alte lucruri care atrag. Acum, când natura s-a trezit la viaţă, e o încântare să mergi în diferite locuri pitoreşti din Buzău şi să faci fotografii. Nu în ultimul rând, învăţăm să ne planificăm corect timpul afectat cărţii, televiziunii, radioului, Internetului.



R: Participaţi şi la concursuri?

P: Deşi secţiunea Concursuri nu este una foarte ofertantă pentru disciplina noastră, am reuşit să obţinem locul I şi locul al III-lea la Festivalul de Jurnalism de la Suceava, acolo unde elevii noştri s-au impus la secţiunea Reportaj cu două materiale foarte dragi nouă.

De asemenea, am obţinut premii şi la un concurs de fotografie, iar asta ne-a ambiţionat să continuăm.

R: Planuri ambiţioase pentru viitor?

P: Se spune că dacă vrei să-l faci pe Dumnezeu să râdă, atunci spune-i despre planurile tale! ☺Ne fixăm obiective pe termen scurt şi încercăm să le şi atingem.

Pagină realizată de
Cercul de Redacţie Presă/Radio-TV

ȘAH

PROF. **SLABU NISTOR**

Șahul este sportul minții, dezvoltând gândirea creativă, critică, inteligența și aptitudinile utile în viață. În acelasi timp, are valoare si caracter interdisciplinar, fiind un mijloc modern și eficient pentru a realiza conexiuni utile cu unele discipline școlare cum ar fi, spre exemplu, matematica. Cercul de șah este frecventat de copii de diferite vârste, bucurându-se de o popularitate deosebită.



„Aflasem numai lucruri frumoase despre domnul profesor Nistor Slabu. Presa era plină de rezultate remarcabile ale elevilor pregătiți de dumnealui. Nu îndrăzneam însă deloc să îi cer un interviu.

Grație activității mele de la Palatul Copiilor, am prins curaj și am mutat primul. S-a dovedit o mutare bună. Domnul profesor a răspuns pozitiv și a fost de acord să asculte întrebările pregătite de mine.



În primul rând, mi-a spus că, de peste 30 de ani, instruiește copiii șahisti. Este mândru de elevii dumnealui, deoarece, de-a lungul acestor ani, au obținut premii naționale si internaționale, cel mai important fiind locul al III-lea la Campionatul European pe echipe.

< Șahul are un rol important în viața practicanților. Fiind gimnastica minții, îi ajută foarte mult în ordonarea gândirii. Toti copiii care au trecut prin cercul de sah au

avut rezultate excelente în matematică și chiar mai departe, la facultăți de renume.>,spune domnul profesor.



Am mai aflat că șahul actionează, în primul rând, asupra vitezei de reacție în gândire, ajungând să înveti și să îți creezi un bagaj de cunostințe solid. Toate acestea te vor ajuta enorm în viața de zi cu zi.

A consemnat
Șerbănoiu Cristian





Închei cu un sfat pentru copiii doritori: Șahul ocupa timpul liber, ca și celelalte cercuri, desigur, cu mențiunea că acesta îmbină în chipul cel mai fericit utilul cu plăcutul!"



TEATRU

PROF. **CONSTANTIN ADRIAN**

Cercul de Teatru de la Palatul Copiilor Buzău propune elevilor să învețe si să exerseze încrederea în propriile posibilități de exprimare în public, cu scopul de a transmite gănduri si emotii.

De asemenea, sunt „predate” aici disponibilitatea pentru constientizarea propriului potențial (fizic, cognitiv, emotional) necesară exprimării artistice, manifestarea unei atitudini pozitive față de valorile culturale sub diferite aspecte (descoperire , valorificare, conservare etc), utilizarea caracteristicilor propriei personalități și cele ale mediului natural si social, descoperite cu mijloace specifice artei actorului, aplicarea principiilor artei actorului in situatii diverse.



Domnul profesor Adrian Constantin lucrează de peste treizeci de ani în lumea spectacolelor de păpuși. Este absolvent al Facultății de Teatru și al unui master în *Regia spectacolului de păpuși și marionete* la U.N.A.T.C. „I. L. Caragiale” Bucuresti.



În calitate de profesor cu gradul didactic I la Palatul Copiilor Buzău, conducând Cercul de Teatru, a montat peste 30 de spectacole pentru copii, iar la Liceul de Artă „Margareta Sterian” și Palatul Copiilor din Buzău a montat mai multe spectacole pentru toate vârstele, multe dintre acestea fiind răsplătite cu premii la festivaluri si olimpiade de profil.

Unii dintre elevii pregatiti de prof. Adrian Constantin activează în teatrele din țară, dar și in lumea pedagogiei artei dramatice.

R: Vorbiți-ne puțin despre activitatea de la acest cerc, vă rugăm.



P: Activitatea noastră se rezumă la talent, dedicare si libertatea de creație. Copiii vin aici pentru că își doresc să se exprime liber și să își urmeze un vis. Eu, de exemplu, mi-am dorit să fiu actor încă de mic copil. A fost o chemare pe care am urmat-o.



R: Ce ați fi facut dacă nu ați fi fost profesor de teatru?

P: Dacă nu aș fi fost profesor de teatru, mi-aș fi continuat activitatea la Teatrul de Păpuși „Gulliver" din Galați.

R: Domnule profesor, ce înseamnă să coordonezi un astfel de cerc?

P: Să fii profesor la un astfel de cerc este minunat. Este minunat să lucrezi cu acesti copii care se dedică și care sunt atât de deschisi. Este atât de frumos sa ai libertatea de creație și să te exprimi cu adevărat prin teatru!..

R: Dacă ați putea, ce ați schimba la acest cerc?



P: Singurul lucru pe care l-aș schimba este sala de repetitii. În rest, totul este perfect. Lucrez cu niste copii minunați, care se dedică în totalitate activității noastre.

**** Profesorul Adrian Constantin este cel care a regizat și a pus în scenă, alături de elevii săi, filmulețele educative din cadrul campaniilor de prevenire ale IPJ Buzău. Clipurile au fost un real success, fiind difuzate în școlile din întregul județ.*

Au consemnat, pentru Cercul de Redactie Presă / Radio-TV,
Rotaru Mădălina și Curelea Simona

TENIS DE MASĂ

PROF. **SOARE AURELIAN**

Tenisul de masă este atât un sport al minții, cât și unul al corpului. Deoarece nu este un sport de contact, în tenisul de masă nu au loc accidentări frecvente. De obicei, gradul de dificultate, de rezistență și de forță evoluează odată cu nivelul de pregătire, astfel încât riscul accidentărilor este foarte mic.



Pentru că nu întrebuințează o grupă de mușchi mai mult decât altele, tenisul de masă este benefic la vârsta copilăriei. Corpul este lăsat să se dezvolte armonios, fără a fi deformat, deoarece acest sport combină agilitatea de a răspunde la loviturile adversarului cu rapiditatea de organizare a propriei strategii.

Cercul de tenis de masă din cadrul Palatului Copiilor Buzău este coordonat de domnul profesor ***Iulian Soare***.

R: Ce v-a determinat să optați pentru coordonarea acestui cerc?

P: M-am ghidat întotdeauna după pasiunea mea pentru tenis, iar munca alături de copii m-a determinat să pun acest cerc pe primul loc. Apoi, rezultatele ne-au motivat o dată în plus să mergem mai departe.

R: Prin natura cercului, participați la numeroase competiții. Cum resimt elevii atmosfera de concurs?

P: Este adevărat, participăm la competiții, în primul rând pentru a valoriza munca elevilor, iar apoi pentru a-i motiva să continue practicarea acestui frumos sport. Elevii au emoții, este firesc, dar știu că au întotdeauna în mine un susținător și un partener în tot ceea ce fac. De aceea, îi învăț, în primul rând, să nu se teamă de eșec și să țintească întotdeauna cât mai sus!



R: Descrieți în trei cuvinte activitatea de la cercul dumneavoastră.

P: Talent, Echipă, Optimism!

Au consemnat
Tătulescu Irina și Lupu Claudia

TENIS DE CÂMP

PROF. **TEODORESCU GHEORGHE**

Tenisul de câmp este unul dintre cele mai frumoase sporturi, oferind un spectacol de mare virtuozitate, măiestrie și artă. Este un joc sportiv care se impune prin frumusețea și spectaculozitatea sa. Miscările sportivilor au grație si ritm, sunt armonioase și precise, în ciuda marelui efort la care sunt supuși.

Marea sa atractivitate constă în faptul că este accesibil la orice vârstă, partenerii de joc se pot alege între ei în functie de preferinte sau nivel de pregatire. Presupune calități precum perspicacitate, curaj, îndemânare, reflex, viteză, forță.

Coordonatorul cercului de tenis de câmp din cadrul Palatului Copiilor Buzău, domnul profesor Gheorghe Teodorescu, a fost de accord să răspundă celor câteva întrebări pregătite de noi.

R: Cum ați descrie cercul pe care îl coordonați?

P: Cercul de tenis de câmp este unul foarte căutat de copiii din școlile buzoiene, fiind un cerc modern, ușor și accesibil.

R: Ce calități trebuie să aibă practicanții tenisului de câmp?

P: În primul rând, trebuie să aibă o foarte bună îndemânare, viteză de deplasare și execuția loviturilor.

R: Există o vârstă de la care ar trebui să ne apucăm de tenis?



P: În funcție de dezvoltarea sa fizică și intelectuală, un copil ar putea începe tenisul de câmp în jurul vârstei de cinci, șase sau șapte ani.

R: Cum ar fi viața dumneavoastră fără tenis?

P: Grea întrebare! Fac sport de la șase ani, iar tenisul de câmp l-am început acum 45 de ani. Aproape întreaga mea viață a fost marcată de acest sport, așa că nu prea am cum să vorbesc despre mine în afara tenisului de câmp.

Interviu realiazt de Antochi Andrei

ACTIVITĂȚI REFLECTATE ÎN PRESĂ

„DOUĂZECI DE CERCURI DISPONIBILE PENTRU ELEVI, ANUL ACESTA, LA PALATUL COPIILOR BUZĂU”

Palatul Copiilor Buzău vine și anul acesta școlar în întâmpinarea elevilor cu o bogată ofertă educațională. Preşcolarii şi elevii din ciclul primar, gimnazial și liceal pot alege una sau mai multe activităţi instructiv-educative din oferta educațională a celor 20 de cercuri existente.



Înscrierile se pot face pe tot parcursul lunii septembrie, de luni până vineri, între orele 09:00 și 15:00, la sediul din b-dul Nicolae Bălcescu, nr. 20, prin completarea unui formular tip. Participarea la cursuri este gratuită, un elev având posibilitatea să se înscrie și să frecventeze două sau mai multe cercuri în același an școlar.

Deschiderea festivă va avea loc sâmbătă, 24 septembrie 2016, începând cu ora 09:00, la sediul instituției din b-dul Nicolae Bălcescu. La eveniment vor participa reprezentanți ai autorităților locale, membri ai corpului profesoral, elevi și părinți.

Oferta educațională a instituției pentru anul școlar 2016-2017 cuprinde următoarele cercuri:

Artă decorativă / Artă populară, Artă plastică – Pictură, Canto popular / Canto classic, Cultură și civilizație engleză, Dans modern / Dans sportive, Dans popular, Design vestimentar, Muzică ușoară / Cor – Grup vocal, Prietenii pompierilor, Redacție presă / Radio-TV, Teatru / Film, Teatru de păpuși, Tenis de câmp, Tenis de masă. Aeromodele, Electrotehnică, Informatică / Pagini WEB Programare, Karting – Automodelism, Șah, Foto-Cineclub.”

„S-AU REDESCHIS PORŢILE LA PALATUL COPIILOR. SÂMBĂTĂ A AVUT LOC FESTIVITATEA DE DESCHIDERE”

Porţile Palatului Copiilor s-au redeschis în weekend. Sâmbătă a avut loc festivitatea de deschidere a noului an şcolar. Sute de copii şi părinţi au participat la evenimentul la care au fost prezente şi mai multe oficialităţi locale.



Curtea Palatului Copiilor a fost neîncăpătoare, sâmbătă dimineaţă, la festivitatea de deschidere a noului an şcolar. La eveniment, alături de copiii care vor merge la cursurile instituţiei, au fost părinţi şi bunici, pentru care autorităţile din educaţie au avut mai multe mesaje.

În discursul său, edilul şef Constantin Toma i-a asigurat pe cei din conducerea instituţiei de învăţământ, dar şi pe părinţii copiilor înscrişi, de faptul că Primăria va sprijini activitatea de la Palatul Copiilor.

Aceeaşi asigurare a venit şi din partea noului director de la Palatul Copiilor. Consilierul local George Vlad a fost numit recent în fruntea instituţiei.

La festivitatea de sâmbătă, unii profesori au promovat şi rezultatele bune obţinute până în prezent de copiii pregătiţi la Palat.



Şi în acest an, sute de copii sunt înscrişi la mai multe discipline. De asemenea, preşcolarii, elevii de gimnaziu şi cei de liceu mai au posibilitatea să se înscrie la unul dintre cele 20 de cercuri existente la Palatul Copiilor.:

Artă Decorativă/Artă Populară, Artă Plastică-Pictură, Canto Popular/Canto Clasic, Cultură şi Civilizaţie Engleză, Dans Modern/ Dans Sportiv, Dans Popular, Design Vestimentar, Foto-Cineclub, Muzică Uşoară/Grup Vocal, Redacţie Presă/Radio Tv, Teatru/Film, Teatru de Păpuşi, Tenis de Câmp, Tenis de Masă, Aeromodele, Electrotehnică, Informatică, Programare C++/ Pagini De Web, Karting – Automodelism şi Sah. (Mihai Bunăziua)

Campus TV
www.campusbuzau.ro

„BUZOIANUL IONUȚ CIMACENCO, LOCUL AL III-LEA LA CAMPIONATUL MONDIAL DE RACHETOMODELE DIN UCRAINA”



Reușită deosebită pentru un buzoian la Campionatul Mondial de Rachetomodele desfăurat în perioada 22-29 august la Lvov, Ucraina.



Este vorba despre Ionuț Cimacenco, elev la Palatul Copiilor Buzău. Buzoianul a obținut locul III la competiția internațională la individual clasa S7 (machete funcționale).

Cotidianul OPINIA

„TREI COPII MINUNAȚI DIN BUZĂU S-AU ÎNTORS CU MEDALII DE LA CAMPIONATUL NAȚIONAL DE ȘAH”

Sportivii Cercului de Șah de la Palatul Copiilor Buzău au obținut două medalii de aur si una de bronz la Campionatele Naționale de Șah pentru Copii şi Juniori.

În perioada 01-12februarie 2017, la Băile Felix s-au desfășurat Campionatele Naționale de Șah pentru Copii şi Juniori.

Competiția a reunit participarea a 570 de sportivi din țară, fiind organizată pe 4 secțiuni: şah clasic, dezlegări, şah rapid şi şah blitz.

Sportivii buzoieni pregătiți de domnul profesor Nistor Slabu au obținut urmatoarele rezultate:

***Locul I**: campion national la şah blitz - B08: Adrian-Ştefan Popescu (Cs -Palatul Copiilor Buzău) - 9 puncte din 9 posibile - 65 participanţi;*



***Locul I:** campion national la şah blitz - B12: Mihnea-Teodor Voicu (Cs Palatul Copiilor Buzău) -7,5 puncte din 9 posibile - 86 participanţi:*

***Locul III:** medalie de bronz la şah rapid - B08: Adrian - Ştefan Popescu (Cs Palatul Copiilor Buzău) - 7 puncte din 9 posibile.*

www.newsbuzau.ro

„REGAL DE CÂNTEC ŞI DE COREGRAFIE LA FESTIVALUL ARTISTIC AL ELEVILOR BUZOIENI, ORGANIZAT DE PALATUL COPIILOR”

Cea de-a XVII-a ediție a Festivalului Artistic al Elevilor Buzoieni, organizată de Palatul Copiilor și Inspectoratul Școlar Județean, a continuat sâmbătă, 18 martie 2017, cu secțiunea Folclor, desfășurată în generoasa sală de spectacole a Consiliului Județean Buzău. Arta populară a fost și ea prezentă, printr-o expoziție cuprinzând obiecte din lada de zestre a bunicii, dar și cusături și ouă încondeiate - obiecte realizate de copii.

*Începând cu ora 08:30, concurenții au urcat pe scena Sălii Mari, în cadrul probelor de Muzică populară**,** acolo unde și-au demonstrat talentele 82 de solişti și 17 grupuri vocale, și de Dansuri populare, întrecere care a aliniat pe scenă 16 formații.*



Participanții au interpretat melodii și dansuri din repertoriul folcloric autohton, în fața unei săli care i-a răsplătit cu aplauze. Din juriu au făcut parte profesori de muzică, de coregrafie și cei doi directori ai Palatului Copiilor Buzău - prof. George Vlad și prof. Daniela Voicu.

Întreaga zi a stat sub semnul artei populare, în foaierul Sălii Mari a Consiliului Județean fiind amenajată o expoziție ce a cuprins 115 obiecte din lada de zestre a bunicii, dar și cusături și ouă încondeiate, obiecte realizate de copii.

www.reporterbuzoian.ro

REPORTAJE REALIZATE DE ELEVII CERCULUI DE REDACȚIE PRESĂ/RADIO-TV

„MISTERELE CONACULUI MARGHILOMAN, UN LOC BÂNTUIT DE FANTOMELE TRECUTULUI”

***Reportaj premiat cu locul I la Festivalul interjudețean „Condei de Jurnalist” Suceava 2017**

Când păşeşti pentru întâia oară în Parcul Marghiloman din Buzău, ai senzația că urmează să te întâmpine domnii cu baston și joben sau domnițele cu crinolină și evantaie din dantelă de la conac. Atât de bine a fost recreată istoria la fosta reședință a marelui om politic român, încât și astăzi, moșia lui pare desprinsă dintr-o pictură veche, interbelică.



Situat la marginea orașului Buzău, domeniul care a aparținut fostului prim-ministru se întinde pe mai multe hectare și este înconjurat de un zid înalt, masiv, semn al măreției și al autorității reputatului conservator.

Măcinat de vreme și de vitregiile istoriei, conacul a fost restaurant în același stil architectural specific secolului al XIX-lea, fiind astăzi o încântare pentru ochiul iubitor de natură și de trecut.

- ***Perla complexului, Vila „Albatros”***

Edificată în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, pe la 1884, pe domeniul Marghiloman din marginea oraşului, Vila „Albatros” este opera a celebrului arhitect francez Paul Gottereau. Ea ilustrează elocvent o epocă, cea de ascensiune a burgheziei în viaţa societăţii româneşti.

- *„**Copil fiind, vila Albatros, cu caii săi nevăzuţi, mi se părea un domeniu semi-misterios, căruia nu-i zăream decât împrejmuirea înaltă şi porţile măreţe”** (poetul Alexandru Lungu)*

Vila „Albatros” era situată într-un parc de 22,5 ha, cu heleșteu si cu anexe: vila musafirilor, casa personalului, case pentru gradini, portari, grajduri pentru caii de curse, cu 54 de boxe, magazii pentru furaje, două sere și o uzină electrică. Aici se pregătea, în nisip, dupa o rețetă, specială, „cafeaua Marghiloman”.

- ***Atât de bogat, încât își trimitea lenjeria pentru a fi spălată la Londra.***

Mentalitatea colectivă a reținut un Marghiloman atât de bogat, încât își trimitea lenjeria pentru a-i fi spălată la Londra. În ochii contemporanilor, s-a remarcat printr-o pasiune

care l-a făcut celebru: creşterea cailor de curse. În acest sens, marele proprietar buzoian a realizat padocuri, terenuri de antrenament şi un impresionant hipodrom aflat la marginea oraşului Buzău, nu departe de reşedinţa sa, vila „Albatros”.

De menţionat faptul că impozanta vilă nu îşi trage numele de la o pasăre, aşa cum am fi tentaţi să credem, ci de la calul favorit al stăpânului, Albatros”.



- ***Marghiloman, un romantic incurabil***

În planul vieţii sentimentale, Alexandru Marghiloman a cunoscut momente de maximă intensitate sufletească, dar şi dureri pricinuite de pierderea persoanei iubite. Totuşi, Marghiloman şi-a iubit soţia atât de mult, încât a construit în cinstea ei un minunat parc dendrologic, devenit public în zilele noastre.

- ***În nopţile cu lună plină, fantomele foştilor stăpâni ies la plimbare călare prin parc.***

Pierderea lui în negura vremii, aruncarea în uitare şi în degradarea nemiloasă sub patina timpului au făcut ca buzoienii să vehiculeze legende dintre cele mai înfricoşătoare despre lucrurile misterioase care se petrec la conac.

Se spune că prin parcul în care se află ruinele vilei, în noptile cu lună plină, fantomele foştilor stăpâni ies la plimbare călare prin parc.



Nu puţini au fost cei care au spus că l-au văzut pe ministru călare pe pur-sângele său favorit, plimbându-se noaptea pe aleea hipică din parc. Altădată, câţiva tineri care se plimbau seara prin parc l-au văzut pe boier în veşminte negre, cu joben pe cap, alături de domniţa lui, stând în uşa conacului.



- ***Blestemul care s-a abătut asupra conacului.***

O lucrare istorică purtând semnătura lui Gheorghe Petcu relatează că locul pe care a fost construită vila „Albatros” a fost pierdut la un joc de cărţi de către boierul Musceleanu în favoarea lui Iancu Marghiloman. Se pare că tatăl lui Alexandru ar fi câştigat terenul după ce a trişat

la jocul de cărți, ceea ce l-a făcut pe proprietarul pierzător să exclame:

„Să se aleagă praful de tot ce va fi construit pe acest loc!”



După momentul 1930, vila „Albatros” intră într-un con de umbră, pentru ca, după instaurarea regimului comunist, să fie obligată să adăpostească instituții de tipul „Horticola” sau Întreprinderea de Legume-Fructe. În acest timp, clădirea neîngrijită s-a deteriorat progresiv, în așa măsură încât, în 1985, s-a decis abandonarea ei.

Salvarea conacului Marghiloman a venit din partea Primăriei municipiului Buzău, care a elaborat și a pus în aplicare o strategie de restaurare și modernizare a ansamblului rezidential Marghiloman. Astăzi, vila „Albatros” servește drept sediu pentru Centrul Cultural „Alexandru Marghiloman”.

(„Misterele conacului Marghiloman, un loc bântuit de fantomele trecutului”, Lupu Claudia, clasa a XII-a, profesor Șontică Cosmin Dumitru, Palatul Copiilor Buzău, județul Buzău.)

ISTORIA ZBUCIUMATĂ A UNUI TEZAUR BLESTEMAT: „CLOȘCA CU PUII DE AUR” DE LA PIETROASELE

Reportaj premiat cu locul al III-lea la Festivalul interjudețean „Condei de Jurnalist” Suceava 2017

De îndată ce părăsești viața clocotitoare a orașului și apuci printre dealuri, te scaldă, ca-ntr-o uriașă albie, lumina blândă a razelor de soare și a chihlimbarului din vii. E un sol dur aici, iar văile desenate-n piatră parcă spun o poveste de demult.

Situat la o distanță de 24 de kilometri de Buzău, satul Pietroasa Mică - o așezare cocoțată pe sprânceana Dealului Istrița - continuă să-i fascineze pe vizitatori cu o istorie zbuciumată, desprinsă parcă din romanele lui James Patterson.



În urmă cu 180 de ani, localnicii Ion Lemnaru și Stan Avram - socru și ginere – săpau pe coama unui deal pentru a scoate blocuri de calcar, în zona cunoscută drept Via Ardelenilor. Cioplitul pietrei era îndeletnicirea localnicilor de mii de ani, după cum o arată și toponimul „Pietroasele”, însă nimeni nu s-ar fi așteptat ca cei doi să descopere unul dintre cele mai valoroase tezaure ale României, „Cloșca cu puii de aur”.

„Botezat” astfel de către cei care l-au descoperit, din cauza fibulelor în formă de pasăre, tezaurul a fost scos la lumina zilei în anul 1837. Tumultoasa istorie a lui a generat o adevărată isterie printre căutătorii de comori, poveștile din jurul descoperirii fiind transmise de la o generație la alta, ca un imbold pentru pietrarii de azi și de odinioară de a scormoni în măruntaiele muntelui cu gândul că a mai rămas ceva de găsit de pe urma strămoșilor.

- ***Monument ridicat pe locul descoperii comorii.***

Fără renumele localității Pietroasele și mai ales fără Internet, turiștii ar căuta acul în carul cu fân încercând să găsească locul în care, în 1837, doi pietrari scoteau la lumină comoara îngropată cu aproape două mii de ani în urmă.

Din centrul comunei, cum urci spre Pietroasa Mică, lăsând Primăria pe stânga, te întâmpină un drum șerpuitor, ce urcă anevoie spre Dealul Istrița. La un moment dat, asfaltul își ia rămas-bun, singurul tovarăș care-ți mai șoptește că ești încă pe drumul cel bun fiind un indicator ce te obligă să virezi la stânga.



De aici, mai mergi 30 de metri pe o uliță ce se termină brusc într-un platou vast, situat parcă deasupra lumii. Ochi să ai să cuprinzi

întreaga vale și măreția dealurilor de pe care norii, mai aproape ca oriunde, se agață de cer.

Pe platoul cu pricina, printre mărăcini și vegetație uscată, îți atrage atenția un monument , singurul care mai dă semn că aici s-a descoperit ceea ce lumea a considerat, vreme de un veac, cea mai mare comoară a Antichității.



- ***Vândută pentru echivalentul unei perechi de boi.***

Istoria a reținut că antreprenorul albanez Anastase Verussi, poreclit Arnăutul, i-a angajat pe cei doi meşteri pietrari, Ion Lemnaru si Stan Avram - socru şi ginere - să extragă piatră de la poalele Dealului Istriţa, pentru a o folosi la ridicarea zidului Episcopiei Buzăului. După ce au scos câteva blocuri de calcar, Ion Lemnaru şi Stan Avram au descoperit, într-o scobitură, o cutie în care se aflau piesele tezaurului. Cei doi pietrari au ascuns comoara în podurile caselor, iar după câteva luni au decis să le vândă chiar antreprenorului care îi angajase, Anastase Verussi.

Intrat în posesia tezaurului, după ce s-a învoit să plătească echivalentul în bani al unei perechi de boi, Verussi s-a speriat de mărimea obiectelor de aur și a tăiat cu toporul, în patru, tava de aproape 8 kilograme din aur masiv, în speranța că așa o va putea vinde mai ușor.

Norocul nu-i va surâde nicidecum antreprenorului albanez. El va ajunge să fie şantajat de un arendaş al moşiei Pietroasele, care îi cere o parte din comoară. Nemulțumit de partea primită, arendașul îl reclamă pe Verussi mai-marilor de la Episcopia Buzăului, iar informația ajunge la urechile domnitorului de atunci, Alexandru Ghica Vodă, care poruncește să fie găsită și adusă la Bucureşti.

Tot ceea ce s-a găsit a fost pus sub sigiliu şi trimis în Capitală. Au fost arestați şi cei doi pietrari care au găsit comoara, Verussi, plus un anume Baciu, care ţinuse o vreme comoara ascunsă, fiind atunci arestați şi cei doi fii ai celui din urmă.

- ***Fibulele, piese de țintar pentru joacă celor mici.***

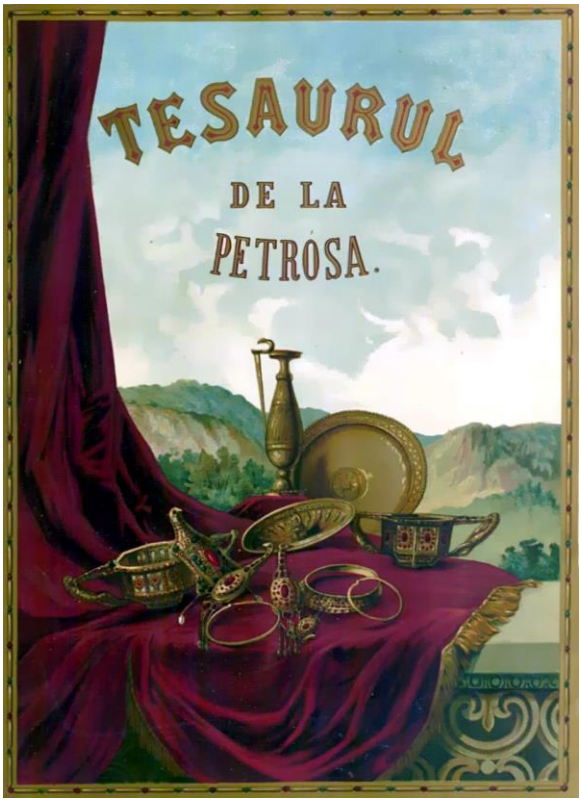
Pentru că nimeni n-a înțeles adevărata valoare a tezaurului, piesele lui au devenit obiecte de joacă pentru cei mici. „S-au jucat copiii țintar cu ele până au aflat autoritățile", se consemna în presa secolului al XX-lea.

- ***Cei care au atins comoara au fost blestemați.***

Descoperirea comorii a adus numai necazuri celor care au vrut să o valorifice. Cei ancorați în realitățile vremii au transmis, din generație-n generație, povești despre blestemele abătute asupra celor care au vrut să se îmbogățească de pe urma comorii.



Nici istoricii nu au ocolit acest mister ce învăluie întregul context al descoperirii comorii:



*Pus de jandarmi să reconstituie descoperirea, Ion Lemnaru. „(...) când ajungea în preajma locului descoperirii, în dreptul unui ulm care s-a păstrat până după mijlocul secolului trecut**, i se lua graiul, nu mai putea să articuleze niciun cuvânt, i se blocau simţurile**, nu putea să facă niciun semn; abia după ce trecea de Poiana Crudului îşi recăpăta glasul şi putinţa de a face semen.”, scrie istoricul Eugen Marius Constantinescu în lucrarea sa„Tezaurul de la Pietroasa – Cloşca cu puii de aur. Cercetări noi”.*

„Cloşca cu puii de aur” şi-a câştigat popularitatea internațională în urma Marii



Expoziții Universale de la Paris, din 1867, atunci când tezaurul a fost restaurat și expus sub supravegherea lui Alexandru Odobescu. La sfârșitul lunii noiembrie 1875 a fost furat din Muzeul de Antichități din București. A fost recuperat în 1876, însă colanul cu inscripția a fost deteriorat.

În 1917 a fost trimis în Rusia, împreună cu tot tezaurul național, de unde s-a întors în 1956. Din 1971, cel 10 piese care s-au mai păstrat se află expuse la Muzeul Național de Istorie al României.

(<Istoria zbuciumată a unui tezaur blestemat: „Cloşca cu puii de aur” de la Pietroasele >, Rotaru Mădălina, clasa a X-a, prof. Șontică Cosmin Dumitru, Palatul Copiilor Buzău, județul Buzău.)

„ION MOACĂ, ULTIMUL MEȘTER CIOPLITOR DIN ȚARA IETREI”

Îl cheamă Ion Moacă, dar toată lumea îl strigă „nenea Gogu”. Ne întâmpină voios din poarta casei și-și îndeasă căciula pe cap, în timp ce privește mândru spre „soldații” care străjuiesc intrarea în ceea ce ar putea fi numit, fără exagerare, Muzeul Pietrei.



Are 73 de ani și e pensionar de mult, însă spune că sufletul i-a rămas copil. A avut toată viața meserie grea, la Stațiunea de Cercetare Vinicolă, dar nu ca degustător de vinuri, ci ca zidar, tencuitor și încă vreo două profesii conexe ce presupun mult efort fizic. Dar în urmă cu 35 de ani, nenea Gogu a descoperit secretul care avea să-i garanteze longevitatea, o viață tihnită și, mai ales, împăcarea cu sine: statuile de piatră de care se încojoară și care, luna aceasta, vor ajunge la 300.

În curtea sa din Pietroasele, Ion Moacă are un muzeu al pietrei, format din statuile pe care le-a realizat în ultimii 35 de ani.

De când se ştie, locuieşte la o aruncătură de băț de locul în care a fost descoperit cel mai preţios tezaur al României, „Cloşca cu puii de aur”, pe care a ţinut să-l reproducă într-un basorelief dăltuit în piatră.

- ***Gigi Becali, Cristian Tudor Popescu, Nicolae Furdui Iancu, Bachus, Guță, Ceaușescu, Toma Caragiu, Mihai Viteazul, toți „trăiesc” în curtea lui nenea Gogu.***

Ion Moacă a muncit de mic copil, ca mai toții băieții de la țară din acele vremuri. Pe-atunci, părinții își dădeau copiii după un meșter, ca să-nvețe o meserie, însă la el n-a fost nevoie, tatăl fiind pietrar:

„Cioplesc la piatră de când aveam 13 ani, fiindcă mergeam cu tata după blocuri de piatră și mă punea să i-o tai, să-i ușurez munca. Noi am fost şapte copii, patru băieţi şi trei fete, şi era viaţa grea. Nu m-a mai dat la școală din cauza nevoilor mari și tare rău mi-a părut.. Dar făceam cruci și eram bucuroși că avem cu ce trăi.”, își amintește astăzi meșterul, căutând cu privirea spre culmea Istriței, poate înspre acele timpuri care n-au să mai vină.



- ***„Nu-s de vânzare!”***

Nea Gogu n-ar vinde o statuie nici mort. Fac parte din viața lui, vorbește cu ele, le știe numele, rostul și locul și pentru nimic în lume nu s-ar lipsi de vreuna dintre ele: „Nu mă îndur să dau una nici dacă mă bate! Mă mândresc cu pietrele astea și le iubesc pe toate, chiar dacă unii zic că nu-mi aduc niciun folos. **Sunt o parte din viața mea și-a satului.”**

De când se știe, Ion Moacă a modelat piatra numai cu uneltele tradiționale, ciocanul și dalta din fier, cu care au lucrat și înaintașii lui: „Fără daltă nu faci nimic. Poți să ai o mie de flexuri și de aparate, dalta și ciocanu-s sfinte! Piatra, dacă e finisată, pe ea se imprimă praful și nu se mai vede, apare ca și cum e un ciment alb.”



Când vine vorba de cioplit, nimic nu-i mai pare greu meșterului nostru. Deși piatra de aici e tare, iar ochii sunt primii care au de suferit când dalta izbește stana, Ion Moacă are parcă în priviri lumina începuturilor: „Bre, să știți că nu e greu deloc. Pentru mine e o jucărie. Când iau dalta și ciocanul, totul pare o joacă frumoasă, bună, ca atunci când eram mititei și zburdam și ne veseleam din orice nimic.”

- ***„Noi nu murim.”***

Am găsit în curtea împietrită a lui Ion Moacă și mesaje profunde, izvorâte dintr-o înțelepciune populară sănătoasă și dreaptă.

Pe o statuie de la drum, nenea Gogu a scris cu vopsea neagră: „Noi nu murim”. Poate a simțit nevoia să spună el ce nu pot spune pietrele, poate un glas lăuntric l-a mânat să-și recunoască, implacabil, condiția: „Toată lumea o muri, dar astea nu mor. Nu se topesc, nu se strică. Petrec veacurile și se uită după noi cum înflorim, ne ofilim și murim, dar ele nu s-or trece curând”, conchide omul cu glas mai moale.



Cântă la acordeon, la tobe, la muzicută si la fluier.

Ion Moacă are fire de artist. Cântă la acordeon și tine ritmul cu o tobă de picior, ispravă de care e tare mândru și despre care spune că-l diferențiază pe „piață”: „Niciun lăutar nu poate să facă așa, pentru că el e înclinat să apese clapele de la acordeon, nu să bată toba cu piciorul”. Dar nici la fluier nu stă rău doinașul nostru, iar pentru asta a vrut să ne încânte auzul cu câteva triluri.

- ***Doi bețivi păzesc bine crama „Bordei”.***

Nenea Gogu e om de lume. Are o cramă bine alimentată, iar pentru siguranța produselor bahice a sculptat, de-a dreapta și de-a stânga intrării, doi bețivi care

sprijină gardul: „Ăştia doi de-aci păzesc crama, da' îs beţi amândoi. Râd unul de altul că s-au îmbătat", glumeşte pietrarul nostru.



Vestea despre micul muzeu al pietrei s-a dus până departe, în Asia şi America şi nu puţini sunt turiştii care îi intră pe poartă:





„Au venit şi chinezi, japonezi, americani; toate naţiile au venit şi s-au minunat de pietrele mele. Unii au vrut să cumpere din ele cu bani frumoşi, da' n-am vrut să le dau. N-am avut nevoie de nimic; eu am pensie, bogdaproste.. Statuile trebuie să rămână aici, la ele ACASĂ.."

(„Ion Moacă, ultimul meşter cioplitor din Ţara Pietrei", Crăciun Alexandra, clasa a IX-a, profesor Şontică Cosmin Dumitru, Palatul Copiilor Buzău, judeţul Buzău)

PARTENERIATUL CU SÎNGEREI ÎMPLINEȘTE 21 DE ANI!

Colaborarea Palatului Copiilor Buzău cu Casa de Creatie si Agrement Sângerei din Republica Moldova împlinește 21 de ani. Parteneriatul a început în anul 1996, prin participarea domnului profesor Nistor Slabu la concursul de şah "Familia Şahista".

„În 1998-2001 am avut primul protocol cu participare cu profesori la Monteoru, Berca (concurs cu copii) şi Sângerei. În 2013, am iniţiat al doilea protocol educational, care este în curs si în prezent. Am tinut simpozioane şi schimburi de experiența care au ajutat la dezvoltarea activităţii ambelor institutii.", a declarat, la ceas aniversar, domnnul profesor Nistor Slabu.



Prietenia cu moldovenii de peste Prut este marcată, în fiecare an, prin participări la concursuri, vizite de documentare și excursii de studio în cele două țări vecine.



Anul acesta, Palatul Copiilor Buzău a primit o delegație de dascăli de la Sângerei, care au petrecut trei zile în județul nostru. Oficialii Palatului le-au prezentat profesorilor moldoveni câteva dintre atracțiile turistice cu care ne mândrim.

Presa locală buzoiană a relatat despre parteneriatul dintre cele două instituții. Anul trecut, elevii buzoieni s-au întors cu premii de la Turneul Naţional de Șah „Memorialul Valeriu Sănduleac" Sîngerei:

„Lauri pentru şahiştii buzoieni pregătiţi de antrenorul Nistor Slabu la Palatul Copiilor. În perioada 24-25 septembrie 2016, la Sîngerei, Republica Moldova, s-a desfăşurat Turneul Naţional de Şah „Memorialul Valeriu Sănduleac", doi buzoieni întorcându-se acasă cu medalii.



Turneul a fost organizat în memoria regretatului antrenor FIDE Valeriu Sanduleac de la Casa de Creaţie şi Agrement Sîngerei, cu participarea sahiştilor din cluburile si şcolile sportive Republicii Moldova, precum şi a doi sportivi de la Palatul Copiilor Buzău.

Turneul a fost organizat pe 2 secţiuni:

a)Turneu de copii sub 12 ani - 42 participanţi

***Locul I-U08-Adrian Stefan Popescu** - Cs Palatul Copiilor Buzău*

b)Turneu de juniori peste 12 ani +seniori - 43 participanţi



***Locul II - U14-Mario Ştefan Berechet** - Cs Palatul Copiilor Buzău.*

Participarea face parte din Parteneriatul Educaţional dintre Palatul Copiilor Buzău şi Casa de Creaţie şi Agrement Sîngerei.Transportul a fost sustinut de Primaria Municipiului Buzău şi Consiliul Judeţean Buzău. Antrenorul buzoian Nistor Slabu a fost și arbitru principal al competiției."



Sursa: www.reporterbuzoian.ro

Creații ale elevilor de la Palatul Copiilor Buzău

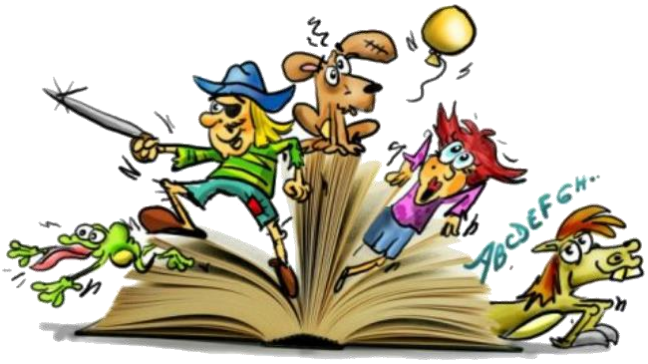
DE CE CITESC?

De ce citesc? Aș putea face muuulte alte lucruri în loc. Păi…am mai multe motive:

Pentru a trăi mai multe vieți, si asta nu are legătură cu reîncarnarea, ci doar cu faptul că trăiești poveștile din carte. E plăcut să te regăsești în pielea lui ***Black Beauty****, frumosul căluț cu o viață tumultoasă sau chiar în rolul șugubățului Nică din* ***Amintriri din copilărie****.*

Citesc pentru a fi bărbat, femeie, cățel, pisică, șoricel, orfan, bogat sau orice alt statut social ori ființă din perspectiva căreia este scrisă cartea. Am trecut prin viața orfanului ***Oliver Twist****, prin viața* ***Evei Luna****, am aflat și prin ce peripeții a trecut Tom Sawyer, omologul american al lui Nică al nostru. Cine mai are nevoie de reîncarnare când avem cărțile? ☺*

Citesc deoarece cărțile învie de fiecare dată când le deschid și mă las absorbită în firul lor.



Citesc pentru a călători în trecut, viitor, alte galaxii, junglă, pentru a naufragia pe o insulă, a călători în subteran... Robinson Crusoe sau Domnul Phileas Fogg din Ocolul Pământului în 80 de zile știu despre ce vorbesc.

Citesc pentru că pot și pentru că am ce. Am o bibliotecă destul de mare cu multe cărți, deși am impresia că niciodată nu sunt destule. Cu toate acestea, abia dacă am citit un sfert din ele, spre rușinea mea.

Citesc pentru că vreau să văd ce au oamenii de zis.

Citesc pentru că am avut norocul de a mă naște într-o țară unde cărțile sunt accesibile pentru oricine, unde școala este obligatorie și biblioteci avem, slavă Domnului!



Citesc pentru că e amuzant să citești. Piesele de teatru, comediile, romanele comice, romanele tragice te incită și te poartă pe firul lor până la ultima pagină. Sinceră să fiu, nu de puține ori am sărit câteva pagini pentru a vedea mai repede ce se întâmplă la final. Suspansul era prea mare și mă enerva, mă obliga să trișez puțin.

Citesc pentru că există cărți inocente precum copiii, animăluțele sau alte ființe care îți stârnesc impulsul de a le lua și strânge în brațe: Marele Nate, Oscar și tanti Roz, Charlie și fabrica de ciocolată...

Citesc pentru că poate într-o bună zi mă voi apuca și de scris.
Citesc pentru că nu am ceva mai bun cu ce să mă laud.
Citesc pentru că îmi place.
Citesc pentru că vreau să știu….

(Iuliana Mocanu clasa a XII-a, Colegiul Național „Bogdan Petriceicu Hasdeu")

CULTURA ASTĂZI!

"CULTÚRĂ, culturi, s. f. 1. Totalitatea valorilor materiale şi spirituale create de omenire şi a instituţiilor necesare pentru comunicarea acestor valori. ♦ Faptul de a poseda cunoştinţe variate în diverse domenii; totalitatea acestor cunoştinţe; nivel (ridicat) de dezvoltare intelectuală la care ajunge cineva" (DEX, pag. 248).

De-a lungul timpului, cultura s-a asociat cu înţelepciunea şi încă este in vigoare această însuşire morală datorită simplului fapt, că aceia care au răspândit-o toată această vreme, au fost şi sunt oamenii care citesc şi care pun inimă în menţinerea şi răspândirea celui de-al doilea soare, după cum ne spune filozoful grec presocratic Heraclit.



A avea cultură nu înseamnă a fi şi arogant, având în sinapse ideea simplă că eşti mai mare decât cel de langă tine, ci înseamnă să te raportezi la ce se află în jurul tău cu o inferioritate drastică, astfel, dai din nou dovadă că eşti un om de cultură.

"Om de cultură = persoană cu un nivel intelectual ridicat, care posedă cunoştinţe universale temeinice."

Trăim într-o lume şi într-un timp care modifică gândirea umană cu orice apariţie, care mai de care mai specială. Acum, cultura nu se mai valorifică prin fapte, cărţi şi prestaţie, ci se manifestă printr-o oarecare manipulare, ce se află în spatele nostru ca o umbră. Mass-media este cea care decide gradul valorii de cultură pe care un obiect sau un om îl poate avea. Radioul, televizorul şi internetul sunt principalii factori care determină răspândirea culturii intr-un neam, in lume. Dacă un lucru sau un om ce dă dovadă că este înzestrat cu cultură , nu se manifestă prin mijloacele prezentate mai sus, atunci acea valoare a poporului rămâne ascunsă şi uitată.

Din acest fapt, ajungem la afirmaţia că omul ce este înzestrat cu o doză de cultură are valoare, lucrul ce este îmbibat de această taină, de veacuri instituită. Omul acestor timpuri nu mai face diferenţa dintre cultura esentială unui neam si cultura neimportantă,volatilă. Aceasta a fost sacrificată de-a lungul a generaţii intregi, nepasându-i nimănui, a fost schimbată şi acum uitată. Ingropăm valorile acestei lumi şi aducem pe scena timpului şi a spaţiului, acele specii ce nu ne ajută în identificarea frumosului şi mai ales a sinelui. Suntem din ce în ce mai tulburaţi, stresaţi şi nervoşi.



Cultura linişteste, doarece ea aduce în sufletul deţinătorului puterea de a gestiona orice situaţie. Are această abilitate pentru că este „dezvoltat perfect şi egal în toate privinţele" (John Burroughs). În acest stadiu aduce pe om cultura.

Cultura este soră bună cu voinţa. Cel ce are voinţă dovedeşte că are în suflet ideea că necesitatea culturii în viaţa sa este vitală. Cultura este pretutindeni precum oxigenul. Oriunde am merge, acolo găsim o istorie amplă, o poveste ce a fost trăită de nişte persoane, valori spirituale şi materiale ce au fost create din dorinţa de a împărtăşi viitorimii ceea ce este clar din timpuri, iubirea de om. Pot afirma că dacă ai cultură, ai şi iubire pentru că astfel ajungi la cunoştinţa valorii unui suflet omenesc şi astfel îl iubeşti şi ţii la fericirea lui.
Trebuie să ne unim, cei care încă mai credem şi mai sperăm că în inima neamului mai circulă cultura şi să aducem din nou pe podium şi să aplaudăm pe cei ce ne-au îndrumat, pe cei ce ne-au ajutat si ne-au învăţat, pe cei ce iubesc valorile adevărate.



(Daniel-Stelian MODOVEANU, clasa a X-a, Seminarul Teologic „Chesarie Episcopul" Buzău

DEPENDENT DE CALCULATOR?

Ce ne facem cu această dependență a copilului, calculatorul?
Să începem cu cel mai important punct al acestui comportament.
Sper sa nu vă surprindă, dar, de obicei, părinții plantează aceste „semințe" si tot ei le udă. ☹.
In primul rând , cu ajutorul televizorului deschis non-stop seara, atunci cand toată familia se reunește acasă. Adică tocmai în momentul de liniște în care părinții și copiii ar trebui să comunice si sa povestească ceea ce au făcut în ziua ce tocmai s-a sfârsit.



Desi nu încurajez si nici nu voi încuraja vreodată comportamentele extremiste, adică pe părinții extrem de posesivi și exagerati sau deopotrivă pe parintii indiferenți care își lasă copiii cu bonele fără să le pese de ei toată ziua, vreau să vă reamintesc faptul că acel ecran continuu aprins este un factor care dezbină o familie. Mai mult, comunicarea dintre membrii ei se răcește, timp în care se cultivă un soi de dependență față de o realitate paralelă.
Familia trăiește viata altcuiva, altcumva, în altă dimensiune.Televizorul este sămânța dependentei ulterioare de gadget-uri. Este simplu: le spunem copiilor ca noi citeam la vârsta lor, dar cât de des ne văd copiii noștri cu o carte în mână, o carte pe care să le-o citim sau să o citim noi pentru noi?!

Un alt factor care influențează comportamentul copiilor este lipsa de energie a părintilor. Adesea, oamenii mari sunt foarte ocupați, iar atunci când vin acasă își doresc, pe bună dreptate, să se bucure măcar de o oră de liniste. Această liniște este cumpărată, de regulă, prin tactici binecunoscute. Cea mai des utilizată, dispozitivul de „gaming", asta ca să denumesc generic toate gadget-urile posibile.

Astfel, copilul stă linistit si „nu ne deranjează." Este, aș zice, o problemă socială.

Din păcate, când vine vorba de pedepse, restricționarea accesului la calculator este prima opțiune. Adică o rupere bruscă de ceea ce i-am oferit copilului până atunci.
În concluzie, de cele mai multe ori, părinții sunt cei care îi împing pe copii să se închidă într-o lume a lor, o lume virtuală, total sau parțial desprinsă de realitate, o realitate pe care ei o știu doar de pe Google sau chat..

(Claudia LUPU, clasa a XII-a, Liceul Pedagogic „Spiru Haret" Buzău)

VIAȚA FĂRĂ TELEFON MOBIL (?!)

Nu știu cum sunteți voi, dar eu nu-mi imaginez viața fără telefon mobil. Ok, sunt din generația X, Y, Z sau cum ni s-o mai spune, marcată de plastic, poluare și Internet. Dar spuneți-mi voi cine se mai poate desurca astăzi fără acest dispozitiv?!

Din punctul meu de vedere, telefoanele mobile au ajuns indispensabile vieții noastre de zi cu zi. Fie că le folosim pentru a comunica la distanță, fie că le folosim pentru a ne informa sau pur și simplu pentru a ne relaxa navigând pe Internet, smartphone-urile nu lipsesc aproape niciodată din buzunarele sau gențile noastre.

Eu, una, nu mi-as vedea viata fara acest dispozitiv. Ca dovadă, vă expun următoarea situație: Într-o duminică, am mers cu grupa într-o drumeție la cascada Pruncea din comuna Siriu. Toate bune și frumoase. Aer curat, răcoare, verdeață, peisaje amețitoare, natură. Un lucru lipsea: semnalul la telefonul mobil! Și ghici ce: cu toții i-am dus lipsa..



Fără Internet si fără semnal, m-am simțit nesigură și atunci am relizat că, de fapt, ne aflăm în fața unui soi de dependență. Nu știu cât e de rău, - că bine clar nu e-, dar se pare că mergem cu toții cam în aceeași direcție.

Spre exemplu, daca cineva ne-ar lua telefonele tuturor, cred că am arăta ca niste zombie care au uitat sa mai traiască; am sta cu mâinile întortocheate și în poziții nefirești, în contextul în care niciun obiect nu s-ar afla acolo.

Dintre aceste persoane nu se exclud nici ...ați ghicit, vârstnicii. Oho, s-o vezi pe bunica unei colege cum „chat-uiește" pe Whats App! Da, și ei au început să se învețe cu aceste dispozitive. Mai ales după ce telefoanele lor fixe au dispărut, fiind înlocuite cu cele mobile, vezi Doamne mai .. „inteligente""

În concluzie, telefonul mobil poate fi un instrument extrem de util, dar ar trebui să rămână în viata oricărui om doar atât: un instrument, nu un stil de viață!

(Adelina LUPU, clasa a IX-a, Liceul Pedagogic „Spiru Haret" Buzău)

SONDAJ AL ELEVILOR DE LA CERCUL DE REDACȚIE PRESĂ/RADIO-TV: CÂT TIMP PETREC ELEVII BUZOIENI FOLOSIND CALCULATORUL ȘI TELEFONUL MOBIL?

Majoritatea elevilor de gimnaziu și de liceu petrec între două și patru ore pe zi în fața calculatorului, în vreme ce timpul afectat telefonului mobil depășește 5 ore. Internetul este folosit de 78.1% dintre elevi pentru rezolvarea temelor și în cadrul activităților școlare, iar rolul disciplinei TIC (Tehnologia Informației și a Comunicațiilor) în formarea competențelor de operare PC este unul major. Sunt rezultatele sondajului efectuat de elevii Cercului de Redacție Presă/Radio-TV din cadrul Palatului Copiilor Buzău, care au creat un chestionar aplicat pe un eșantion de 285 de elevi din patru licee și trei gimnazii buzoiene.

Chestionarul a fost conceput în așa fel încât să reflecte, într-o notă generalistă și fără pretenția unui studiu științific, modul în care elevii de gimnaziu și de liceu se raportează la mijloacele tehnologiei moderne, impactul Internetului și al gadgeturilor asupra activității școlare, dar și atitudinea școlii în ceea ce privește deschiderea către nou, folosirea Internetului și a softurilor educaționale în timpul orelor de curs.



Cea mai utilizată rețea de socializare continuă să rămână ***Facebook***, urmat de ***Instagram*** și ***Whats App*** printre elevii de liceu, în timp ce elevii de gimnaziu preferă aplicația ***Snapchat***.

211 de elevi utilizează calculatorul și telefonul mobil pentru a se relaxa, a se distra și a învinge plictiseala, în timp ce 76 dintre respondenți caută informații.



În ceea ce privește misiunea școlii, 216 dintre respondenți cred că aceasta ar trebui să se implice mai mult în proiecte științifice sau care valorifică mijloacele tehnologiei moderne, în timp ce 69 consideră că există suficiente proiecte de acest fel.

Orientarea profesională a fost și ea una dintre componentele chestionarului realizat de elevii de la Palatul Copiilor. Conform rezultatelor, la mare căutare sunt profesiile de polițist, inginer și profesor, însă nici profesiile liberale nu sunt lăsate la urmă, aproape 30% dintre respondenți urmând să îmbrace halatul de medic sau roba de avocat.

(Cercul de Redacție Presă/Radio-TV, Palatul Copiilor Buzău)

„ANCHETA URSULUI PANDA”

de Andrei Andronescu

Intr-o zi, detectivul Andrei „Ochi de Tigru” a primit un nou caz despre furtul unui urs Panda de la Circul „Globus”.

„...Am pornit ancheta. Căutam indicii la cușca ursului, în momentul în care am găsit urme de pantofi. Păreau a fi pantofi „RPM Gentleman” mărimea 42 și un card ce aparținea lui Michael Storm,bancherul orasului.

Având indicii noi, am hotărât să fac o vizită la bancă. Așadar, am pornit mașina mea de Formula 1 si am tăiat-o către bancă. Intru și o presimtire rea mă lovește instantaneu. Ceva malefic urma să se întâmple...



Am verificat toate ușile din bancă, dar nici urmă de Michael, până ce zăresc, la capătul coridorului, o usa întredeschisă. Mă îndrept, deschid larg ușa, iar in fața ochilor apare un perete cu un calculator unde trebuia să introduc un cod de acces. Era clar! Aveam o problemă: nu stiam codul și nici pe Michael nu-l găsisem.



Uitandu-mă mai atent, observ că unele taste ale calculatorului erau unsuroase. Apăs, fără să intuiesc ce urma să se întâmple. După ce am introdus codul, peretele s-a deschis, iar eu am alunecat pe un topogan întortocheat. La capătul acestuia era o încăpere uriașă în subteran. Mi-am scos repede aparatul foto pentru a imortaliza ceea ce descoperisem când, deodată, aud niste voci ce

păreau că se îndreaptă către mine. Reușesc să mă ascund dupa un zid gros. Îi recunosc vocea lui Michael, care vorbea despre un plan:

- John, ți-am spus că acesta este un urs care ne poate aduce muuulți bani! O să-l vindem pe milioane, catralione de dolari; ne vom îmbogăți!Muhahahaaa….ahahahaaa…

- Bine, am înțeles, șefule! spuse John.

- Nu pentru mult timp! am replicat eu.



-O, nuuu! E detectivul Andrei „Ochi de Tigru”! E aici ca să ne strice toate planurile! spuse Michael speriat, după care îl îndemnă pe John să mă prindă.

- Prinde-l pe Andrei! a strigat el.

- S-a făcut, boss! răspunse John .

Mi-am scos pistoalele și am ciuruit tot locul. Michael a reusit să evadeze, dar l-am prins pe John în scurt timp. Am luat mașina si am pornit după el. La un moment dat, l-am găsit dând bice mașinii în care era, dar el prindea viteza tot mai mare. A încercat sa-mi înțepe cauciucurile de la masină, însă eu le reparam încontinuu cu brațele robotizate.

- Voi fi bogat si victorios, detectiv aiurit! Ha ha haa!..se amuză Michael.

- Mai vedem noi! i-am răspuns eu.

Am lansat bomba fix în cauciucul din spate al mașinii sale. Pneul a explodat, iar mașina a deraiat si a lovit peretele protector al podului ce traversa râul Pou. Michael a sărit în apă, iar ursul a cazut pe o plută din imediata apropiere. Așa am descoperit faptul că Michael ținea ursul captiv în portbagajul mașinii.

La scurt timp, apăru și poliția. Am discutat despre ceea ce se întâmplase. Le-am oferit dovezile care îl incriminau pe Michael în cazul furtului.

- Ești arestat, dle. Storm, pentru furt de animale! spuse unul dintre ofițeri.

- Mulțumim, dle detectiv Andrei „Ochi de Tigru”! Ne-ai fost de mare ajutor!

- Nicio problemă, domnilor. Asta mi-e datoria! am răspuns eu bucuros .

Astfel a luat sfârșit ancheta ursului Panda, în urma căreia am înteles perfect vorba: „Cine râde la urmă râde mai bine!”.

(Andrei ANDRONESCU, clasa a IV-a)

„La moartea înc-a unui an”

În pădurea Crângului, - rămășiță din Codrii Vlăsiei care se încăpățânează să reziste și astăzi -, toamna își face apariția mai repede decât i-ar fi dat voie calendarul. Îți dai seama după copacii care își schimbă haina verde într-o rochie arămie, ca de seară, și după vremea care se schimbă brusc.

Cărările Crângului, misterioase și pustii, sunt acoperite dintr-odată de niște covoare groase, maro, multicolore, care pe mama ar face-o invidioasă (cred că de aia nici nu prea mai vrea să ieșim atât de des la plimbare prin parc). Norii fumurii au îmbrăcat cerul în straie de toamnă, iar animalele micuțe s-au refugiat în scorburi si vizuine călduroase. Atmosfera e ploioasă și tristă. Oamenii se acomodează atât de greu de când vara ne-a părăsit!..

Păsările firave ne părăsesc și ele, în căutarea unui trai mai bun si mai îmbelșugat. Drumurile sunt acoperite cu frunze uscate, arămii, iar sărmanul soare nici nu îndrăznește să iasă din spatele norilor mândri care îi răpesc strălucirea de altădată. Vântul se aliază si el cu toamna, care îl îndeamnă să accentueze frigul. Toate aceste fenomene fac toamna unică, diferită și de o frumusețe răpitoare față de celelalte anotimpuri. Copacii - triști parcă de pierderea prietenelor lor, frunzele - îmbătrânesc pe zi ce trece mai mult și mai mult. Doar apariția frunzelor i-ar mai întineri puțin. Fiecare frunză căzută lasă un loc în creangă, iar de acolo, primăvara, o altă frunză își începe viața, din păcate, cu aceeași soartă..



Crângul tremură tot. Toamna e o tipă dezinvoltă și cam intransigentă, așa că nu prea stă la discuții..Brusc, cea de-a treia fiică a anului își îngrămădește norii grei si plumburii deasupra pământului rece, amorțit. O ultimă rază de soare încearcă din răsputeri să mângâie și să dezmorțească pământul. Degeaba...ultima rază dispare.

În curând, nu se va mai auzi nici zumzetul plăpândelor insecte. Vor veni nopti răcoroase și dimineți cu brumă argintie, iar florile și covoarele toamnei vor fi istorie. Iarna o să muște cu poftă din tot ce-a lăsat sora ei mai mică, așternându-și mantia alba peste trupul fraged al pădurii.

Crângule, pădure verde, dac-ai avea gură să vorbești, ce-ai spune acum, când te petrecem cu toții la moartea înc-a unui an din lunga-ți viață?..

(Ștefania LEONTE, clasa a V-a, Școala Gimnazială „Ion Creangă” Buzău)

„Ispășire”

E-ntuneric afară, şi-i vânt şi furtună
Şi plânge pădurea, căci fulgeră, tună,
Plecându-i stejarii ce par să se-nchine
Blestemului sorţii şi forţei divine.

Şi plouă cu lacrimi, cu foc şi păcate
În sânul bătrânului cer adunate
De spintecă norii şi cad pe pământ
Şi sapă alert şi tot mai adânc...

Miracol divin! Providenţă cerească!...
Un sfânt curcubeu parc-aşteaptă să iasă
Spărgând burta leneş-a norului care
Ucis-a păcatul şi viaţa în mare.

Stau încă la geamul obscur dinspre care
Privisem demult ultimul strop de soare.
Azi arde din nou!.. iar scânteia ce-l mişcă
Îmi umple de sens existenţa-mi sinistră!



(Irina TĂTULESCU, clasa a X-a, Liceul Pedagogic „Spiru Haret” Buzău)

„Preschimbare”

Când vara se sfârșește, iar soarele dispare

Apare-n grabă toamna, acoperită-n cor

De sunetul puternic al păsărilor care

În stoluri se îndreaptă spre-un loc ocrotitor.

Când vântul cel sălbatic se zbate cu putere,

Iar pomii plini de frunze duc lupte sângeroase

O vreme foarte aspră se-așterne în tăcere,

Lăsând în a ei urmă priveliști fabuloase.

Aceasta este toamna, un anotimp în care

Tot locul se-ntristează de ceață și pustiu

Când însăși ea, natura, ne-arată că apare

Un văl de brumă rece, sălbatic, argintiu..



(Cristian ȘERBĂNOIU, clasa a X-a, Liceul Pedagogic „Spiru Haret” Buzău)

Ca la meteo!

E o vreme cam ciudată -

Nu plecați fără umbrele!

Vântul va sufla deodată

Și-o să plouă cu-acadele.

Portocale și banane

Vor cădea încet pe-alocuri.

Zahăr, cocoșei, bomboane

S-or așterne printre blocuri.

Ciocolata albă-n râuri

Și averse de jeleu..

Zău, cu-așa vreme afară

Nu știu ce m-oi face eu!



(Alice Dumitru, clasa a VI-a, Școala Gimnazială „Sfântul Andrei” Buzău)

PRIMA ZI LA PALATUL COPIILOR

Acum doi ani, am păşit pentru prima dată într-o nouă lume la festivitatea de deschidere a cursurilor Palatului Copiilor Buzău. În curte, toţi profesorii aveau priviri calde, numai ideea că voi fi membru al frumoaselor cercuri exercitând o fascinaţie deosebită asupra mea.

Mă uitam timid în jur, gândindu-mă dacă la cercul de teatru mă voi regăsi, dacă voi iubi să conduc kartul ca un adevărat pilot sau dacă algoritmii de la informatică mă vor vrăji. Era ceva nou şi extrem de interesant.

În prezent, sunt veteranul cercului de redacţie presă şi particip la concursuri de karting în toată ţara. Pentru toate acestea, dar şi pentru multe altele legate de atmosfera agreabilă de la Palat le mulţumesc profesorilor alături de care am reuşit să ajung aici.



(Robert RADU, clasa a VII-a, Şcoala Gimnazială „Ion Creangă” Buzău)

Buletin meteo haios ☺

La Buzău, în zilele următoare vreme va fi una absolut normală. Vor fi precipitaţii slabe şi pe alocuri se vor semnala ploi de ciocolată. Temperaturile sunt în creştere şi există şanse de topire a ciocolatei, aşa că n-ar fi rău să fiţi pregătiţi cu linguriţele!

Conform centrului european, se va depune strat gros de vată de zahăr numai bună să o mănânci.

Soarele va zâmbi şi el, dar fără să-şi arate dinţii pe care, de altfel şi i-a spart când mesteca nori de gheaţă.

(Mario TRIFU, clasa a III-a, Şcoala Gimnazială „Căpitan Aviator Mircea T. Bădulescu” Buzău)

Formule și clișee internaționale

ESTE ESENTIAL SĂ LE CUNOAȘTEM!

1. Arca lui Noe

Semnificatiile expresiei Arca lui Noe: locul de salvare prin credință; aglomerare de mare diversitate; refugiul vietii in timpul unui cataclism; loc al sperantei, al regasirii sufletesti;

Conform Bibliei, datorită credintei sale, Noe este vestit de către Dumnezeu de potop si învățat cum să-si construiască arca din lemn de gofer (chiparos). După sfatul lui Dumnezeu vor intra în arca: familia lui Noe, câte două fapturi (un mascul si o femelă) din toate speciile care traiesc pe pamant (pasari, vite, taratoare de pe pamant) ca sa le pastreze in viata.

2. Biblioteca din Alexandria

Sugerează motivul unei mândrii uman. Se folosește pentru aprecierea unei dotări exceptionale; capacitate de informare largă, exhaustivă. Se spune: „Parcă ar fi Biblioteca din Alexandria". - In anul 640 d. Hr., orașul este ocupat de arabi si, după un alt incendiu devastator, Biblioteca este distrusă.

3. Calul troian

Strategie de infiltrare într-un loc inaccesibil pentru a strica armonia, autoritatea, chiar linistea, creând lipsa de siguranță, dizarmonie.

Expresia face referire la calul uriaș de lemn, în care intrau 50 de luptători, construit de vestitul meșter Epeus la sfatul lui Ulysse (inspirat de zeița Atena). Agamemnon simulează plecarea flotei, dar lasă pe mal calul. Cu toate că preotul Laokoon îi avertizează de primejdia darului făcut de greci, troienii sparg porțile și aduc calul în cetate, considerându-l un semn de renunțare al aheilor la cucerirea Troiei.

Noaptea, ostașii greci ascunși în cal asediază orasul, cetatea devenind ruină și amintiri. Scapă viteazul Eneas, care va ajunge în Italia – strămosul romanilor.

4. Călcâiul lui Ahile

Loc vulnerabil, punct slab, moment dificil într-o situatie, loc ce pare accesibil unei forțe adverse.

Zeița Tetis, mama lui Ahile, înzestrată cu darul premonitiei, a știut că fiul său va fi un viteaz vestit ce-și va lega numele de cucerirea cetății Troia, dar nu știa ca acolo își va pierde și viața. Vrând să-l facă nemuritor, îl unge cu ambrozie, îl călește în flăcări, îl scaldă în râul din Infern, ținându-l de călcâiul stâng – loc devenit vulnerabil pentru a fi ucis. A fost omorât cu săgeata de către Paris.



5. Colosul din Rodos

Ideea de monumentalitate, de gigantism, în măsura să probeze capacitatea extraordinară a

geniului uman. Expresia arată admiratie pentru ceva ieșit din comun.

Statuia din Rodos, sculptată între 292-280 i. Hr., este una dintre cele sapte minuni ale lumii antice. Colosul reprezintă pe zeul Helios (Soarele). În anul 227 i. Hr., un puternic cutremur de pământ distruge orașul și a prăbușit Colosul. Cântărind aproximativ 300 tone, acesta nu a mai fost înălțat pe soclul său.

6. Oul lui Columb

Semnifică răspunsul printr-o soluție simplă, care implică ingeniozitate, dar care pare foarte la îndemâna tuturor. Se foloseste în expresii precum: „simplu ca oul lui Columb"; „ca și Columb cu oul"; „asemenea lui Columb cu oul său" etc.

Columb invită la o întrunire pe marii demnitari și nobili să încerce să fixeze un ou, așa încât acesta să stea drept pe unul dintre vârfuri. Numai Columb reușește, prin ciocnirea ușoară a oului la un capăt.

7. Cutia Pandorei

Cutia Pandorei reprezintă darul perfid, primit cu naivitate, generator de mari suferințe, dar si prototipul seductiei feminine ce poate ascunde inefabilul sau primejdii neașteptate. Expresia se folosește în contexte în care se oferă exemple de antiteză între tentatie si realitate, un fel de avertisment sau de meditatie umană: „Ai grijă, sa nu fie Cutia Pandorei!"

Dupa zămislirea Pandorei, Zeus îi dăruiește o cutie de aramă, cerându-i s-o deschidă după căsătorie. Sfătuiți de Prometeu, care a intuit răzbunarea lui Zeus, fiindcă i se furase focul, bărbatii se feresc de Pandora. O primeste Epimeteu, fratele lui Prometeu. Deschide cutia și din ea zboară nenorocirile oamenilor: ura, minciuna, necazul, grija, cearta, durerea, suferința, foamea, setea, invidia, bolile, moartea. În cutie ramâne numai speranța cu care omul trebuie să înfrunte, până azi, toate nenorocirile.

8. Mărul Discordiei

***Discordia,** la romani, zeița vrajbei, numită în mitologia greacă **Eris**. Izgonită de Jupiter din Olimp, ea nu a mai fost poftită la nunta lui Thetis cu regele Peleu. Răzbunătoare, a aruncat pe masă, în timpul nunții, un măr pe care scria „celei mai frumoase", ceea ce a iscat gâlceava între cele trei zeițe de față la nuntă: **Afrodita, Hera şi Atena.** Mărul a fost dăruit Afroditei în urma judecății unui muritor, Paris, care își atrage ura celorlalte două zeițe. Afrodita a făcut-o pe Elena să se îndrăgostească de Paris şi să fugă cu el în Troia. Acesta a fost motivul izbucnirii războiului troian.*



9. Sabia lui Damocles.

*Pericol care te pândește mereu. **Damocles**, curtean a lui **Dionisos cel Bătrân**, tiranul Siracuzei, a fost ca mai toți curtenii… curtenitor şi linguşitor. Spunea că nu există mai mare fericire decât să fii tiran. Spre a-i da o lecție, Dionisos, la un ospăț, îl așază în locul lui pe tron şi poruncește să i se acorde toate onorurile regeşti. Dar când Damocles se lăfăie mai în voie, tiranul îi cerut să se uite în sus. De tavan, exact deasupra capului lui Damocles, atârna o sabie fără teacă, prinsă numai cu un fir de păr de cal. Îi arăta astfel primejdiile care îl pândesc în orice moment pe tiran.*

10. Firul Ariadnei

Soluție de ieșire dintr-o situație încurcată.

Ariadna era fiica lui Minos, regele Cretei. Cînd Tezeu a sosit în Creta pentru a se lupta cu Minotaurul, Ariadna, care se îndrăgostise de erou, îl ajută să iasă din coridoarele întortocheate ale labirintului călăuzindu-se după un fir care i-a arătat calea de întoarcere.

PRIVIM (PRIN) OBIECTIV!



- O fotografie este un secret. Poate spune multe, însă depinde de "vederea celui care o privește. Este nemurire. Ea constituie legătura prieteniei dintre umbre și lumină.," (Tudor Chirilă)

- Fotografia este un tablou din viața reală.

- Fotografia este o aducere-aminte..

- Fotografia, frântură de viață trăită, suspendată într-o clipă.

- Fotografia este reprezentarea grafică a unei realități.

- Fotografia poate conține un moment vesel, trist, anost. Pe scurt, viața noastră.

(Gabriel Corneliu POPA, clasa a X-a, Colegiul Agricol „Dr. Constantin Angelescu" Buzău)

Fotografii realizate de elevii Cercului de Redacție presă/Radio-TV din cadrul Palatului Copiilor Buzău, premiate la concursurile de profil:





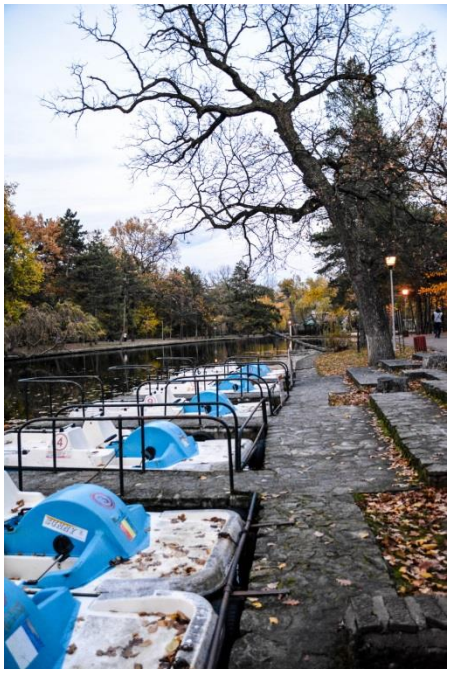






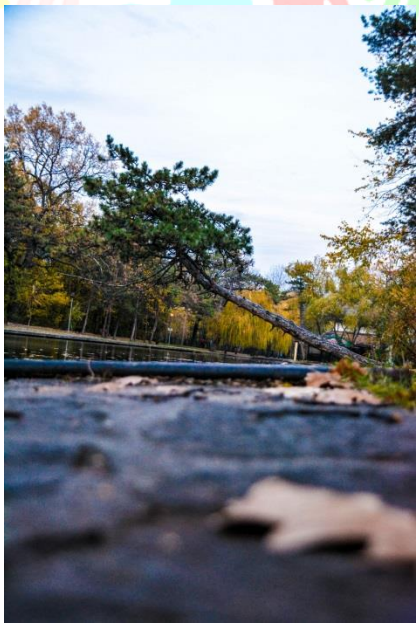




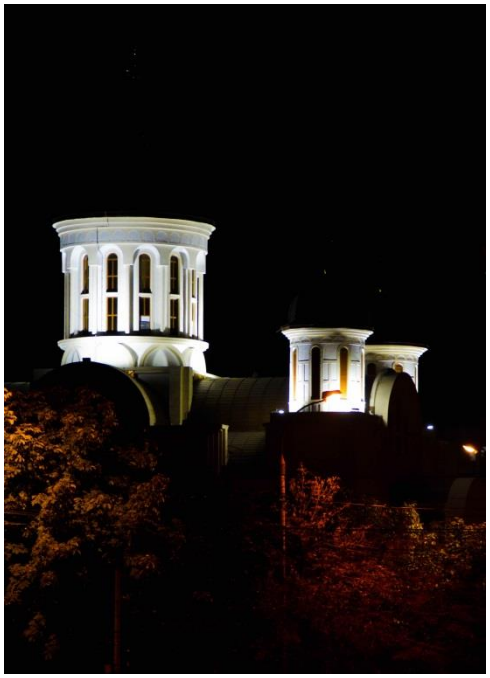


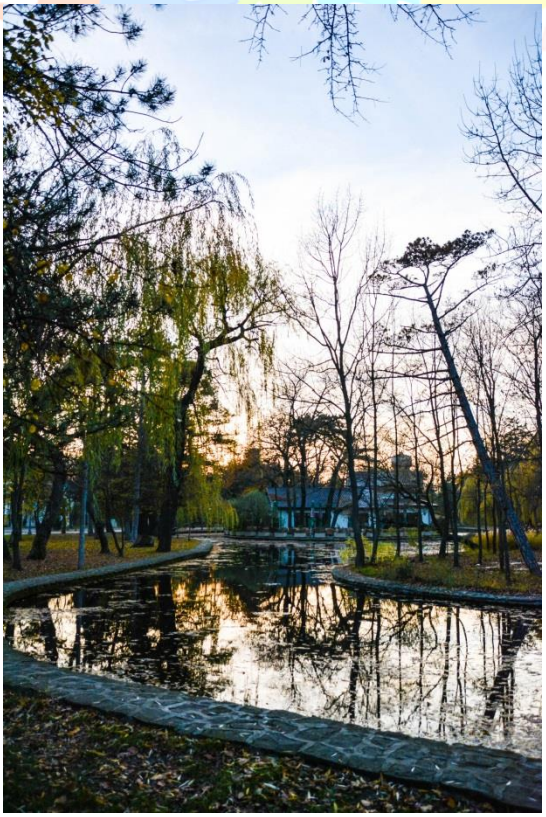






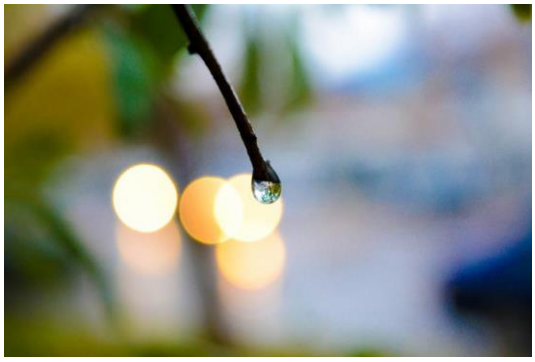


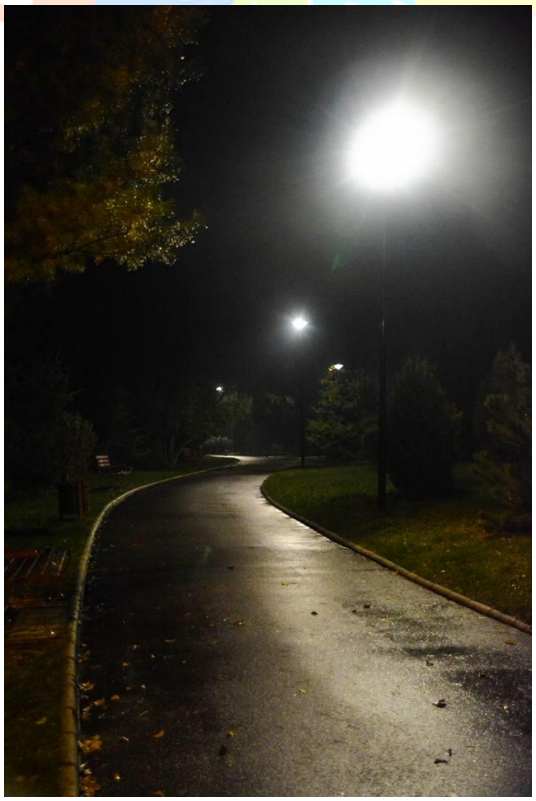












***J**OVIALITATE*

***U**NGHI DE ABORDARE*

***R**EPORTAJ*

***N**ECESITATE*

***A**NCHETĂ*

***L**EAD*

***I**NTERVIU*

***S**UBIECT*

***M**EDIA*

COLECTIVUL REDACȚIONAL:

Bogdan BADEA



Mădălina ROTARU



Alexandra CRĂCIUN



Cristian ȘERBĂNOIU



Simona CURELEA



Sebastian TARCOCI



Robert RADU



Irina TĂTULESCU



Gabriel POPA



Iuliana MOCANU



Stelian MOLDOVEANU



Alina UȘURELU



Alice DUMITRU



Ștefania LEONTE



Valentina PETROȘANU



Claudia LUPU



Daniela BĂNICĂ



Adelina LUPU



Georgiana BĂNICĂ



O PARTE DIN ECHIPĂ ☺ :



COORDONATORI:

Director, prof. ***Vlad George Aurelian***

Director adjunct, prof. ***Voicu Daniela***

Prof. ***Șontică Cosmin***

Ec. ***Cristescu Aurica***



CUPRINS

Cuvânt de bun venit 3

Mesajul directorului Palatului Copiilor Buzău..... 4

Prezentarea cercurilor ..... 5 - 35

Activităţi reflectate în presă 36-39

Reportaje realizate de elevii Cercului de Redacţie Presă/Radio-TV

.....40-48

Parteneriatul cu Sîngerei 49-50

Creaţii ale elevilor noştri 51-65

Formule şi clişee internaţionale.....66 – 67

Privim (prin) obiectiv .....68 - 71

Colectivul redacţional ..... 72 – 74



„Să nu pierzi niciodată starea de elev!"

- Radu Beligan -